

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2017/421

av den 9 mars 2017

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 18, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Gällande åtgärder**

- (1) Rådet har, till följd av en antisubventionsundersökning (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*, genom förordning (EG) nr 1628/2004 ⁽²⁾) infört en slutgiltig utjämningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Indien (nedan kallat *det berörda landet*), för närvarande klassificerade enligt KN-nummer ex 8545 11 00 (Taric-nummer 8545 11 00 10) och ex 8545 90 90 (Taric-nummer 8545 90 90 10).
- (2) Rådet har även, till följd av en antidumpningsundersökning, genom förordning (EG) nr 1629/2004 ⁽³⁾ infört en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Indien.
- (3) Efter en partiell interimsoversyn på eget initiativ av utjämningsåtgärderna, ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1354/2008 ⁽⁴⁾ förordningarna (EG) nr 1628/2004 och (EG) nr 1629/2004.
- (4) Efter en översyn vid utjämningsåtgärdernas upphörande i enlighet med artikel 18 i grundförordningen, förlängde rådet utjämningsåtgärderna genom genomförandeförordning (EU) nr 1185/2010 ⁽⁵⁾. Efter en översyn vid antidumpningsåtgärdernas upphörande, förlängde rådet antidumpningsåtgärderna genom genomförandeförordning (EU) nr 1186/2010 ⁽⁶⁾.
- (5) Utjämningsåtgärderna infördes i form av en värdetull med en tullsats på 6,3 % och 7,0 % på import från individuellt namngivna exportörer, med en övrig tullsats på 7,2 %.

2. Begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång

- (6) Efter ett tillkännagivande om det förestående upphörandet ⁽⁷⁾ av gällande utjämningsåtgärder på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Indien, mottog kommissionen en begäran om översyn i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 597/2009 ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1628/2004 av den 13 september 2004 om införande av en slutgiltig utjämningstull och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tullen på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien (EUT L 295, 18.9.2004, s. 4).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1629/2004 av den 13 september 2004 om införande av en slutgiltig utjämningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien (EUT L 295, 18.9.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1354/2008 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1628/2004 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien och om ändring av förordning (EG) nr 1629/2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien (EUT L 350, 30.12.2008, s. 24).

⁽⁵⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1185/2010 av den 13 december 2010 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 597/2009 (EUT L 332, 16.12.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1186/2010 av den 13 december 2010 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 332, 16.12.2010, s. 17).

⁽⁷⁾ EUT C 82, 10.3.2015, s. 4.

⁽⁸⁾ Rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 188, 18.7.2009, s.93). Denna förordning har kodifierats genom grundförordningen.

- (7) Begäran ingavs av SGL Carbon GmbH, Tokai Erftcarbon GmbH och GrafTech Switzerland SA (nedan kallade *de sökande*) som svarar för mer än 25 % av unionens sammanlagda produktion av vissa grafitелеktrodsystem.
- (8) Begäran grundades på påståendet att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till fortsatt subventionering och fortsatt eller återkommande skada för unionsindustrin.

3. Inledande

- (9) Efter att ha fastställt att bevisningen var tillräcklig för inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång, offentliggjorde kommissionen den 15 december 2015, genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽¹⁾ (nedan kallat *tilkännagivandet om inledande*), att en översyn vid giltighetstidens utgång skulle inledas i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 597/2009.

4. Parallell undersökning

- (10) Genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* den 15 december 2015 ⁽²⁾ offentliggjorde kommissionen även inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ⁽³⁾ av gällande slutgiltiga antidumpningsåtgärder när det gäller import till unionen av vissa grafitелеktrodsystem med ursprung i Indien.

5. Berörda parter

- (11) I tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen berörda parter att kontakta kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen uttryckligen den sökande, andra kända unionstillverkare, exporterande tillverkare, importörer och användare i unionen som den visste var berörda samt de indiska myndigheterna om inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång och uppmanade dem att delta.
- (12) Alla berörda parter gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden.

5.1 Stickprovsförfarande

- (13) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den kunde komma att göra ett urval av de berörda parterna i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

a) Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

- (14) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den hade gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. I enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen gjorde kommissionen urvalet utifrån den största representativa försäljningsvolym som rimligen kunde undersökas med beaktande av den tid som stod till förfogande och även med hänsyn till geografisk plats. Urvalet utgjordes av fyra unionstillverkare. Unionstillverkarna i urvalet svarade för mer än 80 % av unionens sammanlagda tillverkning, utifrån den information som erhållits vid genomgången av representativitet. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet. Inga synpunkter inkom inom den angivna tidsfristen och det preliminära urvalet bekräftades därmed. Urvalet är representativt för unionsindustrin.

b) Stickprovsförfarande avseende importörer

- (15) För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval ombads alla icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande.

⁽¹⁾ Tillkännagivande om inledande av en översyn vid utgången av giltighetstiden för utjämningsåtgärderna som tillämpas på import av vissa grafitелеktrodsystem med ursprung i Indien (EUT C 415, 15.12.2015, s. 25).

⁽²⁾ Tillkännagivande om inledande av en översyn vid utgången av giltighetstiden för de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa grafitелеktrodsystem med ursprung i Indien (EUT C 415, 15.12.2015, s. 33).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51).

- (16) Inga importörer gav sig till känna för att lämna in de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande.

5.2 Frågeformulär och kontrollbesök

- (17) Kommissionen skickade ut frågeformulär till den indiska regeringen (nedan kallade *de indiska myndigheterna*), alla unionstillverkare i urvalet, de två kända tillverkarna/exportörerna i Indien och 53 användare som gav sig till känna efter inledandet.
- (18) De indiska myndigheterna, de fyra unionstillverkarna i urvalet, en indisk exporterande tillverkare och åtta användare lämnade in svar på frågeformuläret.
- (19) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg var nödvändiga för fastställandet av sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering och därav följande skada och för fastställandet av unionens intresse. Kontrollbesök i enlighet med artikel 26 i grundförordningen genomfördes hos de indiska myndigheterna i Delhi och Bhopal, samt hos följande företag:

a) Unionstillverkare:

- GrafTech France SNC, Calais, Frankrike.
- GrafTech Iberica S.L., Navarra, Spanien.
- SGL Carbon SA, Wiesbaden, Tyskland.
- Tokai Erftcarbon GmbH, Grevenbroich, Tyskland.

b) Exporterande tillverkare i Indien:

- HEG Limited, Bhopal (nedan kallat *HEG*).

6. Översynsperiod och skadeundersökningsperiod

- (20) Undersökningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering omfattade perioden från den 1 oktober 2014 till den 30 september 2015 (nedan kallad *översynsperioden*). Undersökningen av de tendenser som är av betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från den 1 januari 2012 fram till översynsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (21) Den berörda produkten är grafitelektroder av ett slag som används för elektrougnar, med en skenbar täthet av minst 1,65 g/cm³ och en elektrisk resistans på högst 6,0 μΩ.m, och nipplar som används för sådana elektroder, oavsett om de importerats tillsammans eller separat, med ursprung i Indien (nedan kallade *den undersökta produkten*), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8545 11 00 (Taric-nummer 8545 11 00 10) och ex 8545 90 90 (Taric-nummer 8545 90 90 10).

2. Likadan produkt

- (22) Undersökningen visade att följande produkter har både samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:
- Den undersökta produkten.
 - Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.
- (23) Kommissionen fastställde att dessa produkter är likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

C. SANNOLIKHETEN FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SUBVENTIONERING

1. Inledning

- (24) I enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen undersökte kommissionen om upphörandet av de gällande åtgärderna sannolikt skulle leda till en fortsatt subventionering.
- (25) På grundval av informationen i begäran om översyn undersöktes följande system, som påstods innebära att subventioner beviljas:

Landsomfattande system

- a) Tullrestitutionssystemet (*Duty Drawback Scheme, DDS*).
- b) Systemet med förhandstillstånd (*Advance Authorisation Scheme, AAS*).
- c) Fokusmarknadssystemet (*Focus Market Scheme, FMS*).
- d) Systemet med varuexport från Indien (*Merchandise Export from India Scheme, MEIS*).
- e) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (*Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS*).
- f) Exportkreditsystemet (*Export Credit Scheme, ECS*).

Regionalt system

- g) Systemet med befrielse från avgift på elektricitet (*Electricity Duty Exemption Scheme, EDES*).
- (26) Systemen i leden a–e grundar sig på *Foreign Trade (Development and Regulation) Act* nr 22 från 1992, som trädde i kraft den 7 augusti 1992 (nedan kallad *utrikeshandelslagen*). Genom utrikeshandelslagen bemyndigas de indiska myndigheterna att utfärda kungörelser inom ramen för export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i utrikeshandelspolitiska dokument som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Två utrikeshandelspolitiska dokument är av relevans för undersökningens översynsperiod: Dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2009–2014 (nedan kallat *FTP 09-14*) och dokumentet om utrikeshandelspolitiken 2015–2020 (nedan kallat *FTP 15-20*). Det senare trädde i kraft i april 2015. De indiska myndigheterna fastställer även förfarandena för *FTP 09-14* och *FTP 15-20* i förfarandehandboken, volym I, 2009–2014 (nedan kallad *HOP I 04-09*) och i förfarandehandboken, volym I, 2015–2020 (nedan kallad *HOP I 15-20*). Förfarandehandböckerna uppdateras regelbundet.
- (27) Det exportkreditsystem som anges i led f ovan grundar sig på avsnitten 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (*Banking Regulation Act*) från 1949, enligt vilka Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner i fråga om exportkrediter.
- (28) Det system som anges i led g ovan administreras av myndigheterna i delstaten Madhya Pradesh.
- (29) DDS, i form av dess föregående system, *Duty Entitlement Passbook Scheme (DEPB)* ⁽¹⁾, och EPCGS var redan föremål för utjämning i den ursprungliga undersökningen, medan AAS, FMS, MEIS, ECS och EDES inte undersöktes.
- (30) Såsom anges i skäl 18, samarbetade endast en indisk exporterande tillverkare. Denna exporterande tillverkare svarade för mer än 95 % av all import av den undersökta produkten från Indien till unionen och 50 % av Indiens totala uppskattade tillverkningskapacitet. Indiens tillverkningskapacitet fastställdes utifrån det kontrollerade frågeformulärsvaret från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren och offentliga finansieringsöversikter från icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare. Samarbetsgraden bland de indiska exporterande tillverkarna ansågs därmed vara låg. De indiska myndigheterna informerades om att kommissionen kan tillämpa artikel 28 i grundförordningen på grund av det bristande samarbetet från de indiska exporterande tillverkarnas sida. Inga synpunkter lämnades i detta hänseende.

⁽¹⁾ Övergången från DEPB till DDS förklaras bland annat i skälen 47–54 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 461/2013 av den 21 maj 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av visst slags polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 597/2009 (EUT L 137, 23.5.2013, s. 1).

- (31) Efter meddelandet av uppgifter hävdade de indiska myndigheterna att samarbetsviljan inte kunde anses vara bristande eftersom den samarbetsvilliga tillverkaren stod för över 95 % av den indiska exporten av grafitelektrodsystem till unionen under översynsperioden och för 50 % av Indiens totala uppskattade produktionskapacitet. I detta avseende vill kommissionen klargöra att den fastställde samarbetsvilligheten på grundval av Indiens totala produktionskapacitet, eftersom den ansågs vara mer relevant för en översyn vid giltighetstidens utgång än Indiens exportvolym av grafitelektrodsystem till unionen under översynsperioden. Eftersom det bara finns två tillverkare i Indien som är lika stora, och bara en av dem var villig att samarbeta, är det motiverat att anse att samarbetsviljan var bristande eftersom det icke-samarbetsvilliga företaget kan ha en stor betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt subventionering och återkommande skada. Såsom förklaras i skäl 155 slutade den icke-samarbetsvilliga tillverkaren nästan att exportera till unionen på grund av tullnivåerna, och skulle med all sannolikhet återuppta exporten i större mängd om åtgärderna skulle upphöra att gälla. Eftersom de två kända tillverkarna står för 50 % var av den uppskattade totala indiska produktionskapaciteten kan det följaktligen inte uteslutas att deras respektive andelar av den sammanlagda indiska exporten till unionen skulle bli mer balanserade och därmed helt annorlunda än den kvot på cirka 95/5 som observerats under översynsperioden. Detta påstående avvisades därför. I alla händelser konstaterar kommissionen att detta påstående är helt ovidkommande i samband med en översyn vid giltighetstidens utgång, då syftet är att fastställa om subventioneringen fortsätter. På grundval av slutsatserna om den enda exporterande tillverkaren kan kommissionen redan dra slutsatsen att subventioneringen fortsätter. Frågan om huruvida samarbetsvilligheten är hög eller låg är följaktligen fullständigt irrelevant.

2. Tullrestitutionssystemet

2.1 Rättslig grund

- (32) Tullrestitutionssystemet beskrivs närmare i restitutionsreglerna för tull och centrala punktskatter (*Customs & Central Excise Duties Drawback Rules*) från 1995, ändrade genom efterföljande meddelanden.

2.2 Stödberättigande

- (33) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

2.3 Praktiskt genomförande

- (34) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om ett restitutionsbelopp, vilket beräknas som en procentandel av fob-värdet av de produkter som exporteras enligt systemet. Tullrestitutionssatserna har fastställts av de indiska myndigheterna för ett antal produkter, inbegripet den undersökta produkten. Tullrestitutionssatserna fastställs på grundval av den genomsnittliga mängden eller det genomsnittliga värdet för material som används som insatsvaror vid tillverkning av en produkt och som de genomsnittliga tullbelopp som betalats på insatsvaror. De är tillämpliga oberoende av om importtullar faktiskt har betalats eller inte. Under översynsperioden var tullrestitutionssatsen på 3 % med ett högsta värde på 3,2 INR/kg fram till den 22 november 2014 och därefter 2,4 % med ett högsta värde på 8 INR/kg.
- (35) För att kunna använda detta system måste ett företag exportera. Vid den tidpunkt då uppgifter om transporten matas in i tullservern (ICEGATE) anges det att exporten äger rum inom ramen för tullrestitutionssystemet och tullrestitutionsbeloppet fastställs oåterkalleligen. Efter att det levererande företaget har lämnat in sitt exportintyg (*Export General Manifest, EGM*), och tullkontoret med tillfredsställande resultat har jämfört dokumentet med uppgifterna i exporthandlingen, är alla villkor uppfyllda för utbetalning av restitutionsbeloppet, antingen genom direkt utbetalning till exportörens bankkonto eller i form av en växel.
- (36) Exportören måste också lämna bevis för exportinkomsten i form av ett bankintyg om att exporten utförts (*Bank Realisation Certificate, BRC*). Detta dokument kan tillhandahållas sedan restitutionsbeloppet har betalats ut, men de indiska myndigheterna kommer att återvinna det utbetalda beloppet om exportören inte lämnar in ett bankintyg om att exporten utförts inom en viss tidsfrist.
- (37) Restitutionsbeloppet kan användas för valfritt ändamål.
- (38) Enligt indiska redovisningsprinciper är det möjligt att periodisera tullrestitutionsbelopp och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen när exportåtagandet uppfyllts.

- (39) Man fann att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna fortsatte att använda tullrestitutionssystemet under översynsperioden.

2.4 Slutsats om tullrestitutionssystemet

- (40) Såsom konstateras i den ursprungliga undersökningen innebär tullrestitutionssystemet att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen beviljas. Det så kallade tullrestitutionsbeloppet är ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom det tillhandahålls av dem som en direkt överföring av medel. Det finns inga restriktioner för användandet av dessa medel. Tullrestitutionsbeloppet innebär vidare att exportören får en förmån, eftersom dennes likviditet förbättras.
- (41) Tullrestitutionsbeloppet för export bestäms av de indiska myndigheterna för varje produkt. Trots att subventionen kallas för tullrestitution har systemet inte de egenskaper som tillskrivs ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Den kontanta betalningen till exportören är inte knuten till faktiska betalningar av importtullar för råvaror och är ingen tullkredit för att avräkna importtullar för tidigare eller framtida import av råvaror.
- (42) Under kontrollbesöket hävdade de indiska myndigheterna och den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren att det fanns ett lämpligt samband mellan tullrestitutionssatserna och de tullar som betalats för råvaror. De indiska myndigheterna använder nämligen både den genomsnittliga mängden eller det genomsnittliga värdet av de insatsvaror som använts vid tillverkningen av produkten och det genomsnittliga tullbelopp som betalats för insatsvaror när man fastställer tullrestitutionssatserna.
- (43) Kommissionen anser dock inte att det anförda sambandet mellan tullrestitutionssatserna och de tullar som betalats för råvaror är tillräckligt för att systemet ska vara förenligt med bestämmelserna i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. I synnerhet gäller att krediten inte beräknas på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns vidare inget system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror (inklusive deras belopp och ursprung) som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor betalning av importtull i den mening som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. De indiska myndigheterna gjorde inte heller någon närmare undersökning på grundval av faktiska insatsvaror och transaktioner för att fastställa huruvida det skett en alltför stor betalning. Påståendet avvisades därför.
- (44) Den betalning som sker i form av en direkt överföring av medel från de indiska myndigheterna efter export av exportörer måste därmed betraktas som ett direkt bidrag från de indiska myndigheterna som är knutet till exportresultat, och därför betraktas det som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.

2.5 Beräkning av subventionens storlek

- (45) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som konstaterats för mottagaren under översynsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då exporttransaktionen sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att erlagga restitutionsbeloppet, vilket utgör ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på tullrestitutionen för exporttransaktionen i fråga. Mot bakgrund av det ovanstående, och eftersom det inte finns tillförlitliga uppgifter som visar på motsatsen, bör förmånerna inom ramen för tullrestitutionssystemet beräknas som summan av de restitutionsbelopp som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för detta system under översynsperioden.
- (46) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp över den sammanlagda exportomsättningen för den undersökta produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (47) Mot bakgrund av det ovanstående fastställdes subventionsprocentsatsen genom detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren till 2,02 %.

3. Systemet med förhandstillstånd (i tabeller kallat AAS)

3.1 Rättslig grund

- (48) Detta system beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i FTP 09-14, kapitlen 4.1–4.30 i HOP I 09-14, punkterna 4.03–4.24 i FTP 15-20 och kapitlen 4.04–4.52 i HOP I 15-20.

3.2 Stödberättigande

- (49) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 50. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. vad beträffar stödberättigandets omfattning. Exporterande tillverkare och exporterande handlare som "har anknytning till" stödjande tillverkare kan få förhandstillstånd för delsystemen fysisk export och årligt behov. Exporterande tillverkare som levererar till en slutgiltig exportör kan få förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i FTP 09-14, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, kan få förhandstillstånd för delsystemet leverans likställd med export. Slutligen kan mellanliggande leverantörer till exporterande tillverkare få förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

3.3 Praktiskt genomförande

- (50) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:
- i) Fysisk export: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med "fysisk" menas i detta sammanhang att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, inbegripet typen av exportprodukt.
 - ii) Årligt behov: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.
 - iii) Mellanliggande leveranser: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en bestämd exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören som tillverkar halvfabrikatet kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte få ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.
 - iv) Leverans likställd med export: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i FTP 09-14. Enligt de indiska myndigheterna avses med leverans likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag beläget i en särskild ekonomisk zon.
 - v) Dokument för förhandsbefrielse: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem, har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Överlåtelsen av dokumentet för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i FTP 09-14 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution och återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas för såväl inhemska insatsvaror som importerade insatsvaror.

- vi) Ömsesidig inhemsk remburs: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken godkänner tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen med avseende på de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i FTP 09-14 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).
- (51) Det konstaterades att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren erhöll förmåner inom det första delsystemet, dvs. förhandstillstånd för fysisk export under översynsperioden. Det är därför inte nödvändigt att fastställa huruvida de andra outnyttjade delsystemen är utjämningsbara.
- (52) För att det ska vara möjligt för de indiska myndigheterna att företa kontroller har innehavaren av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt redovisa förbrukningen och användningen av tullfritt importerade/inhemskt anskaffade varor (se kapitlen 4.26 och 4.30 samt tillägg 23 i HOP I 09-14), dvs. föra ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en auktoriserad extern revisor och/eller kostnadsrevisor (*cost and works accountant*), som utfärdar ett intyg om att det föreskrivna registret och de relevanta underlagen har undersökts och att de uppgifter som lämnas enligt tillägg 23 är korrekta i alla avseenden.
- (53) När det gäller det delsystem som det berörda företaget använde under översynsperioden, dvs. det för fysisk export, fastställer de indiska myndigheterna volymen och värdet av vad som får importeras och vad som måste exporteras och anger detta på tillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena dokumentera de motsvarande transaktionerna i tillståndet. Den importvolym som tilläts inom ramen för systemet med förhandstillstånd fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output, som finns för de flesta produkter inklusive den undersökta produkten.
- (54) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Exportskyldigheten måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter tillståndets utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).
- (55) Såsom förklaras i skäl 26 trädde ett nytt dokument om utrikeshandelspolitiken i kraft i april 2015. När det gäller det praktiska genomförandet som anges i skälen 50–54, medförde det nya dokumentet endast en ändring där exportskyldighetsperioden förkortades från 24 till 18 månader. Det måste även noteras att alla de licenser som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren använde under översynsperioden fortfarande omfattades av FTP 09-14, eftersom de utfärdades före april 2015.
- (56) Undersökningen visade att de kontrollkrav som ställts av de indiska myndigheterna inte hade uppfyllts eller prövats i praktiken än.
- (57) Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren upprätthöll ett visst register över produktionen och förbrukningen. Det var dock inte möjligt att kontrollera vilka insatsvaror (inklusive deras ursprung) som förbrukades vid produktionen av den exporterade produkten och i vilka mängder. Med det system som införts var det i synnerhet inte möjligt att fastställa och exakt mäta om tulleftergifterna var överdrivna.
- (58) När det gäller de kontrollkrav som anges i skäl 52, konstaterades att inget av de förhandstillstånd som företaget använde innebar att bilaga 23 behövde lämnas in till myndigheterna. Det konstaterades dock även att inget av företagets underlag skulle kunna användas för att beräkna överdrivna tulleftergifter enligt kravet i bilaga 23, vilket därmed gör det omöjligt för en auktoriserad extern revisor och/eller kostnadsrevisor att utfärda ett intyg.
- (59) Dessutom fastställde man att endast 75–85 % av det huvudsakliga råmaterialet (kalcinerad petroleumkoks) som importerats tullfritt enligt förhandstillståndet fysiskt ingick i den undersökta produkten medan 15–25 % ingick i två biprodukter, dvs. styckemalm och mull. Det konstaterades även att åtminstone en del av biprodukterna sålts på den inhemska marknaden och att det inte fanns något system för att mäta de faktiska mängderna kalcinerad petroleumkoks som importerats tullfritt och ingick i de biprodukter som exporterats eller sålts på den inhemska marknaden.
- (60) Det ansågs därför att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren inte kunde påvisa att de relevanta FTP-bestämmelserna hade följts.

3.4 Slutsatser om systemet för förhandstillstånd

- (61) Befrielsen från importtull utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom befrielsen minskar de tullintäkter som annars skulle erhållas, vilket innebär att den undersökta exportören beviljas en förmån genom att befrielsen förbättrar exportörens likviditet.
- (62) Systemet med förhandstillstånd för fysisk export är dessutom klart och tydligt rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen. Ett företag kan inte få förmåner inom ramen för dessa system om det inte åtar sig att exportera.
- (63) Det delsystem som använts i detta fall kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler om restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler om restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. De indiska myndigheterna tillämpade inte något effektivt kontrollsystem eller ett förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt 4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Vidare anses att standardnormerna för den undersökta produkten inte var tillräckligt exakta och att de inte i sig kan betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom utformningen av dem inte gör det möjligt för de indiska myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilka mängder insatsvaror som förbrukats i exporttillverkningen. De indiska myndigheterna utförde inte heller några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt 5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).
- (64) Detta delsystem är således utjämningsbart.

3.5 Beräkning av subventionens storlek

- (65) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution, motsvarar den utjämningsbara förmånen avskrivning av de importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror.
- (66) Eftersom det inte fanns tillförlitliga uppgifter som visade på motsatsen beräknades subventionsbeloppet för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på det material som importerats inom ramen för delsystemet under översynsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från subventionsbeloppen i de fall då väl underbyggda ansökningar om detta hade lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen för den undersökta produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (67) Den subventionsnivå som fastställdes rörande detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren uppgår till 0,30 %.

4. Fokusmarknadssystemet (FMS)

4.1 Rättslig grund

- (68) FMS beskrivs närmare i punkt 3.14 i FTP 09-14 och i punkt 3.8 i HOP I 09-14.

4.2 Stödberättigande

- (69) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

4.3 Praktiskt genomförande

- (70) Enligt detta system är export av alla produkter, vilket inkluderar export av den undersökta produkten, till de länder som anges i tabellerna 1 och 2 i tillägg 37 C i HOP I 09–14, berättigad till en tullkredit som motsvarar 3 % av fob-värdet. Från den 1 april 2011 är export av alla produkter till de länder som anges i tabell 3 i tillägg 37 C (särskilda fokusmarknader) berättigad till en tullkredit som motsvarar 4 % av fob-värdet. Vissa typer av exportverksamhet omfattas inte av systemet, t.ex. export av importerade eller omlastade varor, leverans likställd med export, export av tjänster och exportomsättning hos företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag.
- (71) Tullkrediter inom ramen för FMS får överföras fritt och gäller under en period om 24 månader från och med det datum då det relevanta intyget om berättigande till krediterna utfärdas. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags insatsvaror eller andra varor, inbegripet kapitalvaror.
- (72) Intyget om berättigande till krediterna utfärdas vid den hamn från vilken exporten har gjorts och efter det att exporten utförts eller varorna avsänts. Förutsatt att sökanden ger myndigheterna kopior av alla relevanta exporthandlingar (t.ex. exportorder, fakturor, fraktsedlar, bankintyg om att exporten utförts) kan de indiska myndigheterna inte påverka beviljandet av tullkrediterna.
- (73) Det konstaterades att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren erhöll förmåner inom ramen för FMS under översynsperioden.

4.4 Slutsats om FMS

- (74) FMS innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för FMS utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediten i slutändan kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för FMS innebär dessutom att exportören beviljas en förmån eftersom dess likviditet förbättras.
- (75) FMS är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.
- (76) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och kreditbeloppet beräknas inte på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inget system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror (inklusive deras belopp och ursprung) som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten och om det skett en alltför stor betalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. En exportör är berättigad till förmåner enligt FMS oavsett om insatsvaror har importerats eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Även exportörer som köper alla sina insatsvaror lokalt och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror har således ändå rätt till förmåner enligt FMS. Dessutom kan en exportör använda tullkrediterna enligt FMS för att importera kapitalvaror, även om kapitalvaror inte omfattas av ett godkänt tullrestitutionssystem enligt led i i bilaga I till grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna. Kommissionen konstaterar dessutom att de indiska myndigheterna inte heller gjorde någon närmare undersökning på grundval av faktiska insatsvaror och transaktioner för att fastställa huruvida det skett en alltför stor betalning.

4.5 Beräkning av subventionens storlek

- (77) Eftersom det inte fanns tillförlitliga uppgifter som visade på motsatsen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen på grundval av den förmån som mottagaren fått under översynsperioden, i enlighet

med sökandenas periodisering av krediterna och bokföring av dem som inkomster när exportåtagandet uppfyllts. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljaren) över den berörda produktens exportomsättning under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (78) Mot bakgrund av det ovanstående fastställdes subventionsprocentsatsen genom detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren till 0,13 %.

Återkallande och ersättande av fokusmarknadssystemet

- (79) Efter ikraftträdandet av FTP 15-20 den 1 april 2015, slogs fokusmarknadssystemet och fyra andra system samman med systemet för incitament till export av varor (MEIS) som beskrivs i skälen 83–100. I dokumentet *Highlights of the Foreign Trade Policy 2015–2020* (1) som offentliggjordes av Indiens generaldirektorat för utrikeshandel anges att det tidigare fanns fem olika system (fokusproduktsystemet, det marknadskopplade fokusproduktsystemet (*Market Linked Focus Product Scheme*), fokusmarknadssystemet, incitamentsystemet för jordbruksinfrastruktur (*Agri. Infrastructure Incentive Scrip, AIIS*) och det särskilda systemet för jordbruk och landsbygd (VKGUY)) för att belöna varuexport med olika slags tullsystem med olika användningsvillkor (sektors- eller endast användarspecifika). Vidare anges att samtliga system numera har slagits samman till ett enda, nämligen systemet med varuexport från Indien (MEIS).
- (80) I undersökningen fastställdes att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna bytte från FMS till MEIS så snart det förstnämnda hade återkallats.
- (81) Mot bakgrund av skälen 79 och 80 anser kommissionen att den subventionering som beviljades av FMS inte upphörde, utan bara slogs ihop och gavs ett nytt namn, och att de fördelar som beviljats av FMS kvarstår i det nya systemet. Därför anses FMS vara utjämningsbart fram till återkallandet av det.

5. Systemet med varuexport från Indien (MEIS)

5.1 Rättslig grund

- (82) En närmare beskrivning av MEIS finns i kapitel 3 i FTP 15-20 samt i kapitel 3 i HOP I 15-20.
- (83) MEIS trädde i kraft den 1 april 2015, dvs. i mitten av översynsperioden. Såsom förklaras i skälen 79–81 påminner kommissionen om att MEIS ersätter FMS och fyra andra system (fokusproduktsystemet, det marknadskopplade fokusproduktsystemet, incitamentsystemet för jordbruksinfrastruktur och VKGUY).

5.2 Stödberättigande

- (84) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

5.3 Praktiskt genomförande

- (85) Stödberättigade företag kan utnyttja MEIS genom att exportera vissa produkter till vissa länder som ingår i grupp A (traditionella marknader, inbegripet samtliga EU-medlemsstater), grupp B (nya marknader och fokusmarknader) och grupp C (övriga marknader). De länder som omfattas av varje grupp och produktförteckningen med motsvarande belöningssatser anges i tabellerna 1 och 2 i tillägg 3 B i FTP 15-20.

(1) <http://dgft.gov.in/exim/2000/highlight2015.pdf>

- (86) Förmånen ges i form av en tullkredit som motsvarar en procentsats av exportens fob-värde. Procentsatsen för den undersökta produkten visade sig vara 2 % för export till länder i grupp B och 0 % för export till länder i grupperna A och C under översynsperioden. Vissa typer av export omfattas inte av systemet, t.ex. export av importerade eller omlastade varor, leverans likställd med export, export av tjänster och exportomsättning hos företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag.
- (87) Tullkrediterna inom MEIS får överföras fritt och gäller under en period om 18 månader från och med utfärdandedagen. De kan användas för i) betalning av importtullar på insatsvaror eller andra varor inbegripet kapitalvaror, ii) betalning av punktskatter på inhemsk upphandling av insatsvaror eller andra varor inbegripet kapitalvaror och betalning, iii) betalning av tjänsteskick vid tjänstepphandling.
- (88) En ansökan om förmåner inom MEIS måste inges online på generaldirektoratet för utrikeshandels webbplats. Relevant dokumentation (fraktsedlar, bankintyg om att betalning erhållits och lossningsbevis) måste inges med den elektroniska ansökan. Relevant regional myndighet i Indien utfärdar tullkrediterna efter att ha granskat dokumenten. Så länge som exportören tillhandahåller dokumentationen i fråga har inte den regionala myndigheten någon bestämmanderätt när det gäller beviljandet av tullkrediter.
- (89) Det konstaterades att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren erhöll förmåner inom ramen för MEIS under översynsperioden.

5.4 Slutsats om MEIS

- (90) MEIS innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för MEIS utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediterna i slutändan kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för MEIS innebär dessutom att exportören beviljas en förmån eftersom dess likviditet förbättras.
- (91) MEIS är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.
- (92) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediterna beräknas inte på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inget system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor betalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. En exportör är berättigad till förmåner enligt MEIS oavsett om insatsvaror har importerats eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Även exportörer som köper alla sina insatsvaror lokalt och som inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror har således ändå rätt till förmåner enligt MEIS. Dessutom kan en exportör använda tullkrediterna enligt MEIS för att importera kapitalvaror, även om kapitalvaror inte omfattas av ett godkänt tullrestitutionssystem enligt led i i bilaga I till grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna. De indiska myndigheterna gjorde inte heller någon närmare undersökning på grundval av faktiska insatsvaror och transaktioner för att fastställa huruvida det skett en alltför stor betalning.
- (93) Export till Europeiska unionen var inte direkt stödberättigande enligt MEIS under översynsperioden, eftersom EU-medlemsstaterna ingår i grupp A som inte var berättigad till förmåner inom MEIS under denna period. Därför hävdade de indiska myndigheterna att MEIS inte borde betraktas som utjämningsbart. Tullkrediter inom MEIS vilka erhållits från export av den undersökta produkten till tredjeländer får dock överföras fritt och får användas för att avräkna importtullar på insatsvaror som ingår i den undersökta produkten även vid export till unionen. Därför ansågs MEIS bevilja förmåner för export av den undersökta produkten i allmänhet, inklusive export till unionen, och därför avvisades påståendet.

- (94) Efter meddelandet av uppgifter upprepade de indiska myndigheterna sitt påstående om att systemet inte kunde anses vara utjämningsbart eftersom endast export till tredjeländer var direkt stödberättigande enligt MEIS under översynsperioden. De indiska myndigheterna kom dock inte med några nya argument som bestrider slutsatserna i skäl 93, särskilt det faktum att tullkrediter från export av grafitelektrodsystem till tredjeländer får överföras fritt och får användas för att avräkna importtullar på insatsvaror som ingår i den undersökta produkten vid export till unionen. Påståendet avvisades därför.

5.5 Beräkning av subventionens storlek

- (95) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som mottagaren fått under översynsperioden, i enlighet med den sökandes periodisering av krediterna och bokföring av dem som inkomster när exporttåtagandet uppfyllts.
- (96) Kommissionen konstaterade att trots att både MEIS och det föregående systemet FMS båda gällde under sex månader (första halvan av översynsperioden för FMS och andra halvan för MEIS), var beloppet för de utjämningsbara subventioner som beviljats genom MEIS ungefär tre gånger så stort som det belopp som beviljats genom FMS.
- (97) I meddelandet av uppgifter fördelade kommissionen i enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen detta subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen för den undersökta produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (98) De indiska myndigheterna hävdade att kommissionens beräkningsmetod, som beskrivs i skäl 97, ledde till att förmånerna med MEIS räknades dubbelt, en gång för export till länder som är direkt berättigade till MEIS, och en gång för den totala exporten (inklusive export till unionen). Eftersom den beräkningsmetod som beskrivs i skäl 97 innebär att den förmån som ges vid all export endast divideras med exportomsättningen (inklusive export till unionen) räknades dock inte förmånerna dubbelt. Påståendet avvisades därför.
- (99) I denna översyn vid giltighetstidens utgång är det i alla händelser inte nödvändigt att fastställa den exakta subventionsprocentsatsen för MEIS, eftersom det mot bakgrund av slutsatserna om de andra undersökta systemen finns tillräckliga bevis för att subventioneringen fortsätter. Det enda som måste fastställas är därför om de fördelar som beviljades genom FMS fortsatte att beviljas genom MEIS, eftersom MEIS ersatte FMS, vilket fastställs i skälen 79–81. För detta ändamål räknade kommissionen om subventionsprocentsatsen så konservativt som möjligt genom att använda den största tillgängliga nämnaren, dvs. den totala omsättningen för grafitelektrodsystem. På denna grundval beräknades subventionsprocentsatsen genom detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren uppgå till 0,31 %. Denna procentsats utgör den lägre gränsen för subventionsprocentsatsen under översynsperioden.
- (100) Det ska noteras att subventionsprocentsatsen för detta system förväntas öka betydligt efter översynsperioden, eftersom de indiska myndigheterna genom offentligt tillkännagivande nr 44/2015-2020 av den 29 oktober 2015 utökade förmånen med 2-procentsatsen till att omfatta grupperna A och C, vilket i sin tur innebar att marknadstäckningen för MEIS utvidgades till att omfatta alla länder, och särskilt EU-medlemsstater. Denna utveckling kommer att leda till en ökad subventioneringsnivå jämfört med vad som noterades under översynsperioden. Eftersom förmåner inom MEIS i princip kan åberopas för all export, förväntas systemets subventionsprocentsats öka betydligt och uppgå till 2 %.

6. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

6.1 Rättslig grund

- (101) En utförlig beskrivning av systemet ges i kapitel 5 i FTP 09-14 och FTP 15-20 samt i kapitel 5 i HOP I 09-14 och HOP I 15-20.

6.2 Stödberättigande

- (102) Exporterande tillverkare och exporterande handlare som "har anknytning till" stödjande tillverkare och tjänsteleverantörer är stödberättigade enligt detta system.

6.3 Praktiskt genomförande

- (103) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror med en nedsatt tullsats. Ett exportåtagande är ett åtagande att exportera varor till ett lägsta värde som, beroende på det delsystem som valts, motsvarar sex respektive åtta gånger storleken av det insparade tullbeloppet. Efter en ansökan och mot betalning av en avgift utfärdar de indiska myndigheterna i detta syfte en licens inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (EPCGS). Systemet innebär att en reducerad importtullsats på 3 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste de importerade kapitalvarorna användas för att tillverka en viss mängd exportvaror under en viss period. Kapitalvarorna kan också importeras med en tullsats på 0 % inom ramen för EPCGS, men i sådana fall blir tidsperioden för fullgörande av exportåtagandet kortare.
- (104) Innehavaren av en EPCGS-licens kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I ett sådant fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk förmånen av tullfri import av komponenter som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en EPCGS-licens.
- (105) Liksom under den ursprungliga undersökningen fann kommissionen att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna fortsatte att använda EPCGS under översynsperioden.

6.4 Slutsatser om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (106) EPCGS innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. Den nedsatta tullen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom den innebär en minskning av de tullintäkter som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Den nedsatta tullen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.
- (107) Vidare är EPCGS rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Det betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.
- (108) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

6.5 Beräkning av subventionens storlek

- (109) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades den utjämningsbara subventionens storlek på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den ifrågavarande industrin. Det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till översynsperioden, har justerats genom att ränta har lagts till för denna period så att pengarnas fulla värde över tiden återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsröntan i Indien under översynsperioden vara lämplig.
- (110) I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den lämpliga exportomsättningen under översynsperioden (nämnnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

- (111) Mot bakgrund av det ovanstående fastställdes subventionsprocentsatsen genom detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren till 0,27 %.
- (112) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren att för beräkningen av subventionsprocentsatsen för detta system skulle subventionsbeloppet ha fördelats över företagets totala omsättning, inbegripet både export och inhemsk försäljning, i stället för att bara omfatta exportomsättningen. Tillverkaren motiverade sitt påstående med det faktum att maskiner som omfattas av subventioner från EPCGS även kan användas för att tillverka produkter som säljs på hemmamarknaden, och hänvisade till punkt F b 2 i riktlinjerna för beräkning av subventionsbeloppet i undersökningar avseende utjämningstull ⁽¹⁾ (nedan kallade *riktlinjerna*), som innehåller en anvisning om beräkningen av subventionsprocentsatser för icke exportanknutna subventioner. Möjligheten att tillverka grafitelektrodsystem som säljs på hemmamarknaden med maskiner som importerats enligt EPCGS motsäger inte att systemet anses utgöra en exportsubvention, eftersom denna subvention, vilket förklaras i skälen 103 och 107, rättsligt sett är knuten till exportresultat. Punkt F b 2 i riktlinjerna, som rör icke exportanknutna subventioner, är följaktligen inte tillämplig på beräkningen av EPCGS och påståendet avvisades därför. Dessutom påminner kommissionen om att den beräkningsmetod som använts för EPCGS i detta förfarande är densamma som använts i andra förfaranden rörande grafitelektrodsystem med ursprung i Indien, dvs. den ursprungliga undersökningen (se skäl 57 i kommissionens förordning (EG) nr 1008/2004 ⁽²⁾), den partiella interimsoversynen (se skäl 54 i förordning (EG) nr 1354/2008) och den första översynen vid giltighetstidens utgång (se skäl 47 i genomförandeförordning (EU) nr 1185/2010).

7. Exportkreditsystemet

- (113) De sökande hävdade att Indiens centralbank (RBI) inom ramen för exportkreditsystemet fastställer maximala räntesatser för exportkreditlån som banker beviljat. Detta räntetak skulle ha fastställts vid riktmärket för basräntan minus 2,5 %.
- (114) Det konstaterades dock att de maximala räntesatser som hade fastställts för banker på exportkreditlån i indiska rupier (INR) hade återkallats från och med den 1 juli 2010 genom Indiens centralbanks cirkulärskrivelse DBOD No DIR(Exp.) BC 06/04.02.002/2010-11, och att de maximala räntesatser som hade fastställts för banker på exportkreditlån i utländsk valuta hade återkallats från och med den 5 maj 2012 genom cirkulärskrivelse DBOD No DIR(Exp.) BC 04/04.02.002/2011-2012, med undantag för ett begränsat antal industrisektorer. Den undersökta produkten fanns inte med i listan över undantag, och exportkreditsystemet var därför inte tillgängligt för tillverkarna av den undersökta produkten under översynsperioden enligt den gällande rättsliga ramen.
- (115) Undersökningen bekräftade att de faktiska räntesatser som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren hade fått på sina lån motsvarade eller endast skiljde sig något från basräntorna från de banker som beviljade lånen. Eftersom ingenting heller visade på att Indiens centralbank skulle bestämma bankernas basräntor, drog man slutsatsen att räntesatserna på exportkreditlånen hade fastställts fritt av bankerna.
- (116) Det måste påpekas att Indiens centralbank, kort efter översynsperioden, offentliggjorde ett nytt system (*Interest Equalisation Scheme on Pre and Post Shipment Rupee Export Credit*) i cirkulärskrivelse DBR.Dir.BC. No.62/04.02.001/2015-16 av den 4 december 2015. Detta system är tillgängligt för export av en rad produkter, inbegripet den undersökta produkten, oavsett den exporterande tillverkarens storlek, och för export vid små och medelstora företag. Mot denna bakgrund kan det inte uteslutas att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren hade börjat utnyttja systemet eller kommer att göra detta i framtiden. De eventuella förmånerna skulle dock ha erhållits efter översynsperioden.
- (117) Mot bakgrund av det ovanstående anser kommissionen inte att det, i samband med denna översyn vid giltighetstidens utgång, är nödvändigt att undersöka detta system.

8. Systemet för befrielse från skatt på elektricitet (*Electricity Duty Exemption Scheme, EDES*)

- (118) Inom ramen för 2004 års industrifremjande politik erbjuder delstaten Madhya Pradesh industriföretag som investerar i elproduktion för företagsintern förbrukning befrielse från skatt på elektricitet.

⁽¹⁾ EGT C 394, 17.12.1998, s. 6.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1008/2004 av den 19 maj 2004 om införande av en provisorisk utjämningstull på import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Republiken Indien (EUT L 183, 20.5.2004, s. 35).

8.1 Rättslig grund

- (119) Beskrivningen av det system för befrielse från skatt på elektricitet som tillämpas av Madhya Pradeshs regering återfinns i avsnitt 3-B i lagen om skatt på elektricitet från 1949.

8.2 Stödberättigande

- (120) Alla tillverkare som investerar ett visst kapital för att bygga ett kraftverk i delstaten Madhya Pradesh är berättigade till detta system.

8.3 Praktiskt genomförande

- (121) Enligt tillkännagivande nr 5691-XIII-2004 av Madhya Pradeshs regering av den 29 september 2004 kan företag eller personer som investerar i nya interna kraftverk med en kapacitet på mer än 10 kW få ett intyg om befrielse från skatt på elektricitet från Madhya Pradeshs elektricitetsinspektorat. Befrielse ges endast för elektricitet som produceras för egen förbrukning och endast om det nya interna kraftverket inte ersätter ett befintligt kraftverk. Befrielsen beviljas för en period om fem år.
- (122) Genom tillkännagivande nr 3023/F-4/3/13/03 av den 5 april 2005 beviljade Madhya Pradeshs regering undantag för det första kraftverk som byggdes av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren (nedan kallad 30 MW-anläggningen) för en period om tio år från och med den 6 april 2005. Det konstateras att tillkännagivandet endast omfattade den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren och därmed utgjorde ett undantag till den allmänna femåriga befrielseperioden i tillkännagivande nr 5691-XIII-2004. Detta tyder på att stimulansåtgärden inte beviljas systematiskt i enlighet med de kriterier som tydligt fastställs i lag eller andra bestämmelser.
- (123) Genom tillkännagivande nr 4328-XIII-2006 av den 21 juli 2006, införde Madhya Pradeshs regering särskilda befrielseperioder om fem, sju och tio år utifrån det subventionerade kraftverkets investeringsvärde.
- (124) Enligt en skrivelse från Madhya Pradeshs regering av den 4 februari 2015, beviljades en sjuårig befrielseperiod för den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens andra kraftverk (nedan kallas 33 MW-anläggningen) från den 10 juni 2009 till den 9 juni 2016.

8.4 Slutsats beträffande EDES-systemet

- (125) Subventionsbeloppet beräknades i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen på grundval av den obetalda mervärdesskatten på elektricitet som köptes under översynsperioden (täljaren) och företagets totala omsättning (nämnaren), eftersom EDES-systemet inte är knutet till exportresultatet och elektricitetsförbrukningen inte heller var begränsad till den undersökta produkten.
- (126) Mot bakgrund av det ovanstående fastställdes subventionsprocentsatsen inom detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren till omkring 2 %.
- (127) I och med tillkännagivande nr 3023/F-4/3/13/03 som nämns i skäl 122 blev den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens 30 MW-anläggning dock inte längre stödberättigad inom ramen för EDES-systemet i april 2015 (dvs. under översynsperioden). Undersökningen bekräftade att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren inte åtnjöt någon skattebefrielse för nämnda kraftverk efter detta datum.
- (128) När det gäller 33 MW-anläggningen upphörde stödberättigandet i juni, såsom anges i skäl 124. Eftersom kontrollbesöket också gjordes i juni 2016, var det inte möjligt att på plats kontrollera att förmånerna faktiskt hade upphört efter detta datum. Eftersom upphörandet av förmånerna kunde kontrolleras för 30 MW-anläggningen finns det inga konkreta skäl för att bestrida att förmånerna upphörde i tid även för 33 MW-anläggningen.
- (129) När det gäller upphörandet av förmånerna enligt detta system konstaterade kommissionen att den exporterande tillverkaren inte längre omfattades av systemet. Kommissionen anser i vilket fall inte att det i samband med denna översyn vid giltighetstidens utgång är nödvändigt att undersöka detta system, eftersom det som tidigare finns tillräckliga bevis på fortsatt subventionering på grundval av de system som kommissionen undersökt.

9. Storleken på de utjämningsbara subventionerna

- (130) De utjämningsbara subventionernas storlek enligt bestämmelserna i grundförordningen, uttryckta som en del av värdet, uppgick till följande för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren:

Tabell 1

System	DDS	AAS	FMS	MEIS	EPCGS	Totalt
HEG Limited (%)	2,02	0,30	0,13	0,31	0,27	3,03

- (131) Det totala subventionsbeloppet överstiger det försumbara tröskelvärde som anges i artikel 14.5 i grundförordningen.

- (132) De indiska myndigheterna uppgav att den icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkaren Graphite India Limited (nedan kallad *GIL*) inte utnyttjade något av de femåriga utjämningsbara system som visade sig ge förmåner för HEG på grundval av följande påståenden:

- Ingen DDS-tullkredit utfärdades för export till unionen under översynsperioden.
- FMS upphörde under översynsperioden och kommer inte att innebära några förmåner för exporterande tillverkare i framtiden.
- MEIS omfattade inte export till unionen under översynsperioden i fråga om den undersökta produkten.
- GIL beviljades inte någon AAS- eller EPCGS-licens under översynsperioden.

- (133) Dessa påståenden måste dock tillbakavisas av följande skäl:

- Även om GIL inte fick någon DDS-tullkredit för sin export till unionen, kan man ändå inte dra slutsatsen att systemet inte innebar några förmåner för GIL. Subventionsnivån inom DDS beräknas utifrån företagets sammantagna export, även export till tredjeländer.
- Undersökningen bekräftade att FMS upphörde under översynsperioden, och man kunde även fastställa, såsom anges i skälen 79–81, att de förmåner som gavs inom FMS före upphörandet fortsatte att beviljas inom det nya MEIS-systemet, vilket trädde i kraft omedelbart efter det att FMS upphört.
- Såsom förklaras i skäl 93 innebär inte enbart den omständigheten att export till unionen inte är direkt berättigande till tullkrediter enligt MEIS att man kan dra slutsatsen att en exporterande tillverkare inte omfattas av MEIS när det gäller dess export- eller tillverkningsverksamhet i allmänhet. Tullkrediter inom MEIS vilka erhållits från export av den undersökta produkten till tredjeländer får dock överföras fritt och användas för att avräkna importtullar på insatsvaror som ingår i den undersökta produkten även vid export till unionen. Kommissionen anser därför att dessa tullkrediter innebär förmåner för export av grafittektrodsystem och för GIL:s tillverkning generellt, inbegripet export till unionen.
- Även om GIL inte fick någon AAS- eller EPCGS-licens under översynsperioden, kan man ändå inte dra slutsatsen att systemen inte innebar några förmåner för GIL. GIL hade kunnat utnyttja respektive system genom att använda de licenser som beviljades före översynsperioden. I detta avseende bör det noteras att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren inte beviljades någon ny AAS- eller EPCGS-licens under översynsperioden, men att den dock ändå fick förmåner från båda dessa system genom att utnyttja licenser som beviljats före översynsperioden.

- (134) Enligt begäran om översyn drog GIL nytta av samma utjämningsbara system som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. Det finns inga tillgängliga uppgifter som tyder på att detta inte skulle vara fallet. Den aktuella undersökningen har i själva verket visat att de två system som GIL gynnades av och som var föremål för utjämning i den ursprungliga undersökningen (DDS och EPCGS) fortfarande gäller och gynnar den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren. På grundval av tillgängliga fakta och i enlighet med artikel 28 i grundförordningen, drog kommissionen slutsatsen att subventioneringen fortsatte på landsnivå under översynsperioden.

10. Slutsatser om sannolikheten för fortsatt subventionering

- (135) Det fastslogs att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren fortsatte att gynnas av utjämningsbara subventioner från de indiska myndigheterna under översynsperioden. I skäl 134 fastställs att subventioneringen fortsatte även på landsnivå.
- (136) De utjämningsbara subventionssystemen ger återkommande förmåner, och det finns inga tecken på att systemen (bortsett från FMS som omedelbart ersattes av MEIS) kommer att fasas ut inom överskådlig framtid eller att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren skulle sluta erhålla förmåner från dessa system. Tvärtom förnyades systemen under översynsperioden inom ramen för utrikeshandelspolitiken 2015–2020, som kommer att gälla fram till mars 2020. Kommissionen påminner dessutom om att efter undersökningsperioden i) ökade subventionsnivån inom MEIS såsom anges i skälen 96–100 och ii) återaktiverades subventioneringen inom exportkreditsystemet såsom anges i skäl 116. Varje exportör är vidare berättigad till subventioner från flera av subventionssystemen.
- (137) Det undersöktes också om betydande export till unionen skulle ske om åtgärderna skulle avskaffas. För detta ändamål analyserades följande: produktionskapaciteten och den outnyttjade kapaciteten i Indien, exporten från Indien till andra tredjeländer och unionsmarknadens attraktionskraft.
- (138) Såsom anges i skäl 30 samarbetade endast en exporterande tillverkare i Indien, vilken endast motsvarade hälften av Indiens totala produktionskapacitet. Resultaten i nedanstående avsnitt grundades därför i enlighet med artikel 28 i grundförordningen på tillgängliga uppgifter. Kommissionen använde sig i detta avseende av uppgifterna från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång, FN-databasen, statistik från Indiens generaldirektorat för kommersiella upplysningar (DGCIS) och statistik som tillhandahölls av de indiska myndigheterna samt offentlig information.

10.1 Produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet

- (139) Utifrån offentliga ekonomiska uppgifter och kontrollerade uppgifter från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren HEG ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ökade de båda indiska tillverkarna sin produktionskapacitet med 27 % efter den tidigare översynen vid giltighetstidens utgång som anges i skäl 4. Vid översynsperiodens slut uppgick Indiens totala produktionskapacitet till 160 000 ton per år, jämnt fördelat mellan de båda tillverkarna ⁽³⁾. Undersökningen visade dessutom att de indiska exporterande tillverkarna sannolikt kommer att öka sin kapacitet ytterligare om efterfrågan stiger ⁽⁴⁾.
- (140) De båda indiska tillverkarnas produktionsvolym uppgick till 110 000–120 000 ton under översynsperioden. På grundval av det ovanstående uppskattades Indiens totala outnyttjade kapacitet till 40 000–50 000 ton, vilket motsvarar 29–36 % av unionens förbrukning under översynsperioden.
- (141) Kapaciteten ökade samtidigt som förbrukningen av den undersökta produkten minskade i Indien och runt om i världen. Den undersökta produkten används främst inom elektrostålindustrin, och mer specifikt vid stålverk för smältning av stålskrot. Utvecklingen när det gäller förbrukningen av den undersökta produkten har därför samband med utvecklingen av elektrostålproduktionen och följer samma tendenser. I undersökningen fastställdes att produktionen av elektrostål i Indien och runt om i världen minskade mellan 2012 och översynsperioden ⁽⁵⁾ samtidigt som Indiens produktionskapacitet för den undersökta produkten ökade.
- (142) I slutet av november 2014 införde de indiska myndigheterna antidumpningsåtgärder mot import av grafitelektrodsystem från Kina ⁽⁶⁾. Det förväntas att de indiska tillverkarna kommer att öka sin marknadsandel på hemmamarknaden.

⁽¹⁾ http://www.google.be/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwiqt6H2u9_QAhWEzRoKHYUwBVEQFggfMAA&url=http%3A%2F%2Fheg ltd.com%2Fwebmaster%2FDownloadFile.aspx%3Fd%3D.%2Fuploads%2FFinance%2F70Results_Release.pdf&usg=AFQjCNGMpUymLm4BNOjIMmOLLdgwSGgcDw

⁽²⁾ http://content.icidirect.com/mailimages/IDirect_GraphiteIndia_Q1FY16.pdf

⁽³⁾ <http://heg ltd.com/> och <http://www.graphiteindia.com/>

⁽⁴⁾ <http://heg ltd.com/WEBMASTER/DownloadFile.aspx?D=../Uploads/Newsletter/News9.pdf>

⁽⁵⁾ <https://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>

⁽⁶⁾ http://www.dgtr.gov.in/sites/default/files/adfin_Graphite_Electrodes_diameters_ChinaPR.pdf

10.2 Export till tredjeländer

- (143) Utifrån offentliga finansieringsöversikter konstaterades att båda de indiska exporterande tillverkarna var exportinriktade ⁽¹⁾ ⁽²⁾ och exporterade omkring 60 % av sin totala produktion under översynsperioden.
- (144) Unionen fortsatte att vara en viktig exportdestination för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren HEG, trots de åtgärder som vidtagits. HEG:s export uppgick till 10–17 % av dess totala försäljning sett till värde och 10–20 % sett till volym under översynsperioden. Det icke-samarbetsvilliga indiska företaget GIL exporterade mycket begränsade volymer till unionen under översynsperioden. Detta måste dock sättas i relation till de antidumpnings- och utjämningsstullar som tillämpas för GIL (på totalt 15,7 %) jämfört med HEG (på totalt 7 %).
- (145) Eftersom det inte fanns några mer tillförlitliga källor för att fastställa Indiens exportvolym till andra tredjeländer, använde man sig av FN-databasen. Enligt denna databas ökade exporten till andra tredjeländer med 43 % mellan 2012 och 2013, för att sedan minska med 38 % under 2014 och 2015 jämfört med 2013. Den totala exportvolymen minskade mellan 2012 och översynsperioden (med 10 %). De främsta destinationerna för den indiska exporten 2015 var Förenta staterna, Saudiarabien, Iran, Turkiet, Förenade Arabemiraten, Sydkorea och Egypten. Mellan 2012 och 2015 ökade den indiska exporten till några av dessa destinationer (såsom Saudiarabien, Förenade Arabemiraten och Förenta staterna), medan den minskade till andra (Iran, Turkiet, Sydkorea och Egypten), med en minskning totalt på 9 %.
- (146) Under 2012 var Ryssland volymmässigt sett den tredje största exportmarknaden för de indiska tillverkarna. Efter det att Ryssland införde en värdetull på import av grafitelektrodsystem från Indien på 16,04–32,83 % i december 2012 ⁽³⁾ minskade exporten från Indien till Ryssland från 4 415 ton till 638 ton 2015, en minskning på 86 %.
- (147) Uppgifterna om exportvolymen från FN-databasen kunde dubbelkontrolleras mot DGCIS statistik, som visade liknande tendenser som i FN-databasen.
- (148) Exportvolymen till andra tredjeländer i fråga om den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren HEG visade också på liknande tendenser, dvs. en ökad exportvolym till andra tredjeländer från 2012 till 2013 och en minskning från 2014 till översynsperioden, med en allmän minskning under skadeundersökningsperioden. Det bör noteras att den allmänna nivån under översynsperioden var fortsatt hög och var på 20 000–30 000 ton, trots minskade exportvolymer.
- (149) Vad gäller exportpriserna visade undersökningen på grundval av FN-databasen att de indiska exportpriserna till vissa länder som Förenta staterna och Sydkorea, som i genomsnitt hade legat lägre än priserna i EU mellan 2012 och 2014, ökade under 2015 till ungefär samma nivå som priserna i EU. De indiska exportpriserna till andra länder som exempelvis Saudiarabien, som var lägre än priserna i EU mellan 2012 och 2014, ökade dessutom till en högre nivå än EU-priserna under 2015. Den indiska exporten till vissa andra länder, till exempel Turkiet, fortsatte också att vara lägre än EU-priserna under hela skadeundersökningsperioden. Det ska dock noteras att priserna i denna databas inte skiljer mellan olika produkttyper, vilket innebär att en sådan prisjämförelse på denna grund inte är helt tillförlitlig.
- (150) Analysen av informationen om den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens exportpriser till andra tredjelandsmarknader visade att de genomsnittliga priserna på unionsmarknaden under 2012 och 2014 var högre än de genomsnittliga priserna på grafitelektrodsystem på andra tredjelandsmarknader (justerat per kalenderår, eftersom uppgifterna rörde budgetår). Under översynsperioden var dock de genomsnittliga priserna på unionsmarknaden lägre än de genomsnittliga priserna på grafitelektrodsystem på andra tredjelandsmarknader.
- (151) Inga andra uppgifter fanns tillgängliga för att fastställa exakta prisnivåer för de indiska exporterande tillverkarnas export till andra tredjelandsmarknader.

⁽¹⁾ http://hegltd.com/pdf/HEGLtd_Q1_FY_16_Investors_Presentation.pdf

⁽²⁾ http://www.graphiteindia.com/View/investor_relation.aspx (se GIL Q3 FY2015 Earnings Presentation.pdf, s. 14)

⁽³⁾ http://www.eurasiancommission.org/_layouts/Lanit.EEC.Desicions/Download.aspx?IsDlg=0&ID=3805&print=1

10.3 Unionsmarknadens attraktionskraft

- (152) Unionsmarknadens attraktionskraft framgick av det faktum att den undersökta produkten från Indien fortsatte att komma in på unionsmarknaden, trots gällande antidumpnings- och utjämningsstullar. Under skadeundersökningsperioden fortsatte Indien att vara unionens näst största importland, efter Folkrepubliken Kina. Trots en minskning mellan 2012 och översynsperioden upprätthöll Indien sin export till unionen med avsevärda volymer och marknadsandelar, vilket förklaras i skäl 179.
- (153) Den eventuella ökningen av exportförsäljningen till unionen, om åtgärderna skulle upphöra att gälla, måste ses mot bakgrund av den allmänt minskade förbrukningen av den undersökta produkten i Indien och runt om i världen samt Indiens outnyttjade kapacitet. Detta kommer med all sannolikhet att öka trycket på de indiska exporterande tillverkarna att vända sig till fler exportmarknader, särskilt med tanke på deras exportinriktade företagsmodell. Om åtgärderna i unionen skulle upphävas och tillträdet till unionsmarknaden inte begränsas av vare sig antidumpnings- eller utjämningsåtgärder, är det således sannolikt att en stor del av den tillgängliga outnyttjade kapaciteten kommer att användas för export till unionsmarknaden. Så är i synnerhet fallet med tanke på att undersökningen visserligen visade att den indiska exporten ökade till några exportmarknader under 2015 (såsom Saudiarabien, Förenade Arabemiraten och Förenta staterna), men att den totala exporten från Indien till andra tredjelandsmarknader visade en minskande trend. Detta tyder på att vissa tredjeländer verkar ha en begränsad kapacitet att absorbera ytterligare exportkvantiteter.
- (154) Såsom nämns i skäl 146 har Ryssland dessutom infört antidumpningstullar mot import av grafitelektrodsystem från Indien. Indiska exporterande tillverkare har därför begränsat tillträde till denna marknad och kan inte öka eller ställa om sin export till Ryssland, vilket framgår av den minskade exporten till denna destination från och med 2012.
- (155) Utifrån detta är det sannolikt att de indiska exporterande tillverkarna kommer att fortsätta exportera betydande kvantiteter till unionen om åtgärderna skulle upphöra att gälla, och att de till och med kommer att öka sin nuvarande export med tanke på den betydande outnyttjade kapaciteten. Det är faktiskt sannolikt att den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren kommer att ha incitament för att ytterligare förstärka sin redan betydande närvaro på unionsmarknaden, och att den icke-samarbetsvilliga tillverkaren kommer att göra så i ännu högre grad, eftersom den betalar högre tullar jämfört med den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren och nästan upphörde att exportera till unionen.

10.4 Slutsats om sannolikheten för fortsatt subventionering

- (156) Analysen ovan visar att i) subventionerad indisk import fortsatte komma in på unionsmarknaden i avsevärda kvantiteter under översynsperioden, ii) subventionssystemen kommer att finnas tillgängliga även inom förutsebar framtid, iii) båda de indiska tillverkarna är exportinriktade och har utnyttjad kapacitet som kan användas för att öka exportvolymerna till unionen, iv) världsförbrukningen visar en minskande trend, vilket begränsar exportmöjligheterna till vissa andra tredjelandsmarknader, och v) de ryska antidumpningsåtgärderna mot indiska grafitelektrodsystem ytterligare begränsar de indiska exporterande tillverkarnas exportmöjligheter. Det är därför troligt att den indiska undersökta produkten kommer att fortsätta komma in på unionsmarknaden i betydande kvantiteter och till subventionerade priser om åtgärderna skulle upphävas.
- (157) Mot bakgrund av det ovanstående och i enlighet med artikel 18.3 i grundförordningen ansåg kommissionen att det är sannolikt att subventioneringen skulle fortsätta om de gällande åtgärderna skulle upphöra att gälla.
- (158) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den enda samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkaren HEG att kommissionen inte hade övervägt uppgifterna för perioden efter översynsperioden i sin bedömning av sannolikheten för fortsatt subventionering. I detta avseende hävdade den samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkaren att kommissionen när den tillämpade artikel 28 i grundförordningen inte tog hänsyn till att GIL, den andra indiska tillverkaren av grafitelektrodsystem, har gjort en investering i en tillverkningsanläggning i unionen, dvs. Graphite Cova GmbH (nedan kallad *GIL Cova*). HEG hävdade vidare att GIL har ett strategiskt långsiktigt kontrakt om försäljning av sintrade gröna elektroder (som är ett halvfabrikat) till GIL Covas grafitiseringsanläggning. HEG hävdade också att kommissionens slutsats att exporten från Indien till unionen kommer att öka är felaktig på grund av GIL:s strategiska investering, och att slutsatsen att båda de indiska tillverkarna har tillgänglig outnyttjad kapacitet för export grundas på rena antaganden. HEG hävdade vidare att upphörandet av åtgärderna inte kommer att leda till att importvolymen till unionen ökar baserat på den sjunkande trenden för Indiens export till unionen (inbegripet HEG:s export till unionen) efter översynsperioden.

- (159) HEG hävdade att dess planer att öka produktionskapaciteten endast var ordförandens vision mot bakgrund av det gynnsamma ekonomiska scenariot 2010. I HEG:s årsrapport för det budgetår som slutade den 31 mars 2016 diskuterar styrelsen följaktligen inga nya förslag om att utöka kapaciteten.
- (160) Vad gäller kommissionens prisjämförelse i skälen 149 och 150 med avseende på export till andra tredjelandsmarknader, lämnade HEG in en analys av sina genomsnittliga priser för kostnad, försäkring och frakt/kostnader och frakt till fyra andra tredjeländer jämfört med sina genomsnittliga cif-priser till unionen, och förklarade att dess genomsnittliga priser till de fyra andra tredjeländerna generellt var högre än priserna till unionen. HEG hävdade därför att unionsmarknaden med lägre prisnivåer kommer att vara mindre attraktiv i jämförelse.
- (161) När det gäller HEG:s påpekande om GIL:s investering i GIL Cova under skadeundersökningsperioden exporterade GIL en mycket liten volym till unionsmarknaden. Detta anses dock inte bara bero på GIL:s investeringar i GIL Cova, utan främst på de höga antidumpnings- och utjämningsstullar som tas ut för GIL Indias export till unionen (totalt 15,7 %). Om antidumpnings- och/eller utjämningsåtgärderna skulle upphävas är det därför sannolikt att GIL trots sin investering i GIL Cova kommer att återuppta sin export till unionen, även med tanke på dess tillgängliga outnyttjade kapacitet och unionsmarknadens attraktionskraft, vilket beskrivs i skälen 152–155.
- (162) Vad gäller HEG:s påstående om exporttrenden efter översynsperioden, påpekar kommissionen att denna export gjordes medan antidumpnings- och utjämningsåtgärderna gällde. Även om HEG:s exportvolym visade en sjunkande trend efter översynsperioden är det följaktligen sannolikt att HEG:s export till unionen kommer att öka om antidumpnings- och/eller utjämningsåtgärderna upphävs, med tanke på att HEG trots de gällande åtgärderna fortsatte att exportera till unionsmarknaden till betydligt dumpade och subventionerade priser, företagets exportinriktade affärsmodell och dess outnyttjade kapacitet, som kan öka i framtiden om efterfrågan på företagets produkter ökar, vilket beskrivs i skälen 139–155.
- (163) I fråga om HEG:s avsikt att öka sin kapacitet påpekar kommissionen att HEG under kontrollbesöket på plats 2016 visade en kort film för de tjänstemän som ansvarade för ärendet med en översikt av HEG-koncernen. Ett av inslagen i filmen var företagets framtida planer på att öka sin produktionskapacitet. Under kontrollbesöket på plats förklarade dessutom företagets representanter att dessa planer för närvarande hade lagts på is, med hänsyn till att företaget inte utnyttjade sin kapacitet fullständigt och den minskade globala efterfrågan. Om antidumpnings- och/eller utjämningsåtgärderna skulle upphävas är det därför sannolikt att efterfrågan på indiska grafittektrodsystem på unionsmarknaden kommer att öka, och att HEG därför kommer att ha incitament att öka sin kapacitet för att tillgodose efterfrågan.
- (164) Vad gäller HEG:s påstående om prisskillnaderna mellan unionsmarknaden och andra tredjelandsmarknader påpekar kommissionen att jämförelsen i skälen 149 och 150 görs mellan de indiska exporterande tillverkarnas genomsnittliga priser på andra tredjelandsmarknader och unionstillverkarnas genomsnittliga priser på unionsmarknaden, och inte mellan de indiska tillverkarnas genomsnittliga priser på unionsmarknaden. Kommissionen påminner om att HEG:s genomsnittliga pris på unionsmarknaden ligger på en betydligt dumpad nivå som underskrider unionstillverkarnas genomsnittliga priser, och att det därför inte är lämpligt för jämförelsen i fråga.
- (165) Mot bakgrund av det ovanstående avvisas HEG:s påståenden.
- (166) Kommissionens slutsats att det är sannolikt att subventioneringen fortsätter om åtgärderna skulle upphävas bekräftas därför.

D. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SKADA

1. Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen

- (167) Under översynsperioden tillverkades den likadana produkten av åtta tillverkare (två enskilda företag och två grupper). Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.

2. Inledande anmärkningar

- (168) Såsom anges i skäl 141 har situationen när det gäller den industri som den undersökta produkten omfattas av nära samband med elektrostålindustrin, där den undersökta produkten används i elektrostålugnar för att smälta stålskrot. Under skadeundersökningsperioden rådde i detta sammanhang negativa marknadsvillkor inom elektrostålindustrin, med en minskad konsumtion som också ses i förbrukningen av den undersökta produkten.
- (169) Med tanke på att det endast finns två exporterande tillverkare av den berörda produkten i Indien presenteras inga exakta sifferuppgifter om importen av grafitelektrodsystem från Indien och andra tredjeländer till unionen, eftersom konfidentiella uppgifter måste skyddas enligt artikel 29 i grundförordningen.

3. Förbrukning i unionen

- (170) Kommissionen fastställde unionens förbrukning genom att summera följande:
- Försäljningssiffror från unionstillverkarna i urvalet, vilka erhöles efter att svaren på frågeformuläret hade kontrollerats.
 - Försäljningssiffror från samarbetsvilliga unionstillverkare som inte ingick i urvalet, vilka erhöles från begäran om översyn.
 - Försäljningssiffror från icke-samarbetsvilliga unionstillverkare som inte ingick i urvalet, vilka erhöles från tillverkarnas årsrapporter.
 - Importen från Indien, enligt uppgifter från 14.6-databasen.
 - Importen från alla övriga tredjeländer, enligt uppgift från Eurostat (Taric-nivå).
- (171) På denna grund utvecklades förbrukningen i unionen på följande sätt:

Tabell 2

Förbrukning i unionen

	2012	2013	2014	Översynsperiod
Förbrukningen i unionen (ton)	151 508	140 244	146 637	139 974
Index (2012 = 100)	100	93	97	92

Källa: Svar på frågeformuläret från unionstillverkarna i urvalet, årsrapporter för icke-samarbetsvilliga unionstillverkare, begäran om översyn, Eurostat (Taric-nivå), 14.6-databasen.

- (172) Unionens förbrukning minskade med 8 % under skadeundersökningsperioden. Mer specifikt minskade unionens förbrukning med 7 % under 2013, den återhämtade sig med 4 % mellan 2013 och 2014, varpå den minskade igen med 5 % mellan 2014 och översynsperioden.
- (173) Såsom anges i skälen 141 och 168, var den allmänt minskade efterfrågan resultatet av de negativa marknadsvillkoren inom elektrostålsektorn, eftersom försäljningsvolymerna för grafitelektroder följer utvecklingen när det gäller volymen av ståltillverkning i elektrougnar.
- (174) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren från Indien att unionstillverkarnas import från sina närstående företag i Förenta staterna, Mexiko, Japan och Malaysia, som har ökat betydligt under de tre senaste åren, bör beaktas i analysen av marknadsandel och förbrukning.
- (175) Såsom förklaras i skäl 170 beaktades importen från alla andra tredjeländer i beräkningen av unionens förbrukning, och den avspeglas följaktligen i den totala förbrukningen. Påståendet avvisades därför.

4. Import från det berörda landet

4.1 Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet

Tabell 3

Importvolym och marknadsandel

Land		2012	2013	2014	Översynsperiod
Indien	Importvolym (i ton)	9 000–10 000	5 000–6 000	7 000–8 000	6 500–7 500
	<i>Indexerad importvolym (2012 = 100)</i>	100	57	80	74
	Marknadsandel (%)	6–7	3–4	5–6	4–5
	<i>Indexerad marknadsandel</i>	100	62	83	80

Källa: 14.6-databasen.

- (176) Importvolymerna minskade under skadeundersökningsperioden. De föll betydligt under 2013 (med 43 %), återhämtade sig under 2014 varpå de minskade igen under översynsperioden. Totalt sett minskade de med 26 % under skadeundersökningsperioden.
- (177) Kommissionen fastställde marknadsandelen för importen på grundval av unionens förbrukning i enlighet med skäl 170.
- (178) Marknadsandelen uppvisade en liknande utveckling som importvolymerna, dvs. en minskning mellan 2012 och 2013, en ökning mellan 2013 och 2014 och därefter återigen en minskning mellan 2014 och översynsperioden. Totalt sett minskade marknadsandelen med 1,2 procentenheter under översynsperioden jämfört med 2012.
- (179) Marknadsandelen för indisk import i början av skadeundersökningsperioden var i storleksordningen 6–7 %. Den föll till 4–5 % vid översynsperiodens slut.

4.2 Importpriser från det berörda landet

- (180) Kommissionen fastställde prisutvecklingen för indisk import utifrån uppgifter i 14.6-databasen. Priserna överensstämde i stort sett med de priser som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren uppgett.
- (181) Det genomsnittliga priset på importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 4

Importpris (*)

Land		2012	2013	2014	Översynsperiod
Indien	Importpriser (euro per ton)	2 500–3 500	3 000–4 000	2 500–3 500	2 200–3 200
	<i>Index (2012 = 100)</i>	100	105	89	86

(*) Genomsnittspriserna inkluderar inte gällande antidumpnings-/utjämningsstullar.

Källa: 14.6-databasen.

- (182) De genomsnittliga importpriserna sjönk totalt med 14 % under skadeundersökningsperioden. Importpriserna ökade med 5 % mellan 2012 och 2013, minskade med 16 % under 2014 och minskade med ytterligare 3 % under översynsperioden.

4.3 Prisunderskridande

- (183) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under översynsperioden genom att jämföra i) det vägda genomsnittliga försäljningspriset per produkttyp som de unionstillverkare som ingick i urvalet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån fritt fabrik, och ii) motsvarande vägda genomsnittliga importpriser per produkttyp från den samarbetsvilliga indiska tillverkaren till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för antidumpnings-/utjämningsstull och kostnader som uppstår efter import.
- (184) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt, och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av omsättningen för unionstillverkarna i urvalet under översynsperioden.
- (185) För den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren visade jämförelsen en vägd genomsnittlig underskridandemarginal på 3 % på unionsmarknaden under översynsperioden. Om man emellertid bortser från antidumpnings- och utjämningsstullarna skulle underskridandemarginalen uppgå till 9 %. Den icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkaren importerade endast mycket små volymer under översynsperioden. Kommissionen gjorde ändå en uppskattning av prisunderskridandet, som gav en underskridandemarginal på 12 % när de gällande antidumpnings- och utjämningsstullarna drogs av i beräkningen. Denna uppskattning grundas dock endast på en mycket liten importvolym, och på grund av det bristande samarbetet beaktas inte produkttyper. Uppskattningens tillförlitlighet är därför begränsad.

4.4 Import från andra tredjeländer

Tabell 5

Importvolym och marknadsandel

Land		2012	2013	2014	Översynsperiod
Övriga tredjeländer totalt	Import (ton)	33 000–35 000	30 000–32 000	34 000–36 000	30 000–32 000
	Index	100	90	103	90
	Marknadsandel (%)	22–23	22–23	24–25	22–23
	Pris (euro per ton)	2 500–3 500	2 400–3 400	2 400–3 400	2 300–3 300
	Index	100	98	89	92
Kina	Import (ton)	14 000–15 000	11 000–12 000	16 000–17 000	14 000–15 000
	Index	100	80	117	103
	Marknadsandel (%)	9–10	8–9	11–12	10–11
	Pris (euro per ton)	2 000–3 000	1 500–2 500	1 400–2 400	1 600–2 600
	Index	100	94	90	99

Land		2012	2013	2014	Översynsperiod
Förenta staterna	Import (ton)	3 000–4 000	4 000–5 000	4 200–5 200	4 200–5 200
	<i>Index</i>	100	118	129	128
	Marknadsandel (%)	2–3	3–4	3–4	3–4
	Pris (euro per ton)	3 300–4 300	3 200–4 200	3 000–4 000	2 800–3 800
Mexiko	Import (ton)	3 000–4 000	4 000–5 000	5 500–6 500	4 000–5 000
	<i>Index</i>	100	127	165	119
	Marknadsandel (%)	2–3	3–4	4–5	3–4
	Pris (euro per ton)	3 800–4 800	3 900–4 900	3 900–4 900	4 000–5 000
Ryssland	Import (ton)	3 000–4 000	2 500–3 500	3 500–4 500	3 700–4 700
	<i>Index</i>	100	70	101	103
	Marknadsandel (%)	2–3	1–2	2–3	2–3
	Pris (euro per ton)	3 000–4 000	2 800–3 800	2 500–3 500	2 100–3 100
Japan	Import (ton)	4 500–5 500	3 000–4 000	3 000–4 000	2 000–3 000
	<i>Index</i>	100	74	62	50
	Marknadsandel (%)	3–4	2–3	2–3	1–2
	Pris (euro per ton)	3 400–4 400	3 300–4 300	2 800–3 800	2 900–3 900
Övriga tredjeländer	Import (ton)	4 000–5 000	4 000–5 000	1 000–2 000	700–1 700
	<i>Index</i>	100	104	25	19
	Marknadsandel (%)	2–3	3–4	0,5–1,5	0,5–1,5
	Pris (euro per ton)	2 600–3 600	2 000–3 000	1 900–2 900	1 600–2 600
	<i>Index</i>	100	83	78	72

Källa: Eurostat (Taric-nivå).

- (186) I takt med den minskade förbrukningen, minskade importvolymen från alla övriga tredjeländer med 10 % mellan 2012 och översynsperioden. Marknadsandelen för import från alla övriga tredjeländer var i storleksordningen 22–23 % under skadeundersökningsperioden. Den främsta importen kom från Kina, Förenta staterna, Mexiko, Ryssland och Japan, som var de enda länder som hade individuella marknadsandelar på över 1 % under översynsperioden.
- (187) Importpriserna från Förenta staterna, Japan och Mexiko var högre än de indiska exportörernas och unionstillverkarnas priser. Marknadsandelen för import från Förenta staterna och Mexiko ökade med mindre än 1 procentenhet under skadeundersökningsperioden. Marknadsandelen för import från Japan minskade med 1,5 procentenheter under skadeundersökningsperioden.
- (188) Importpriserna från Kina och Ryssland var lägre än de indiska exportörernas och unionstillverkarnas priser (förutom 2012 för Ryssland). Enligt de uppgifter som unionsindustrin lämnat i begäran om översyn, avser en del av importen från Kina den undersökta produkten i en mindre storlek (en diameter på mindre än 400 mm), medan merparten av den indiska importen och unionsindustrins tillverkning utgörs av den undersökta produkten med en större storlek ⁽¹⁾ (en diameter på mer än 400 mm), vilket är dyrare.
- (189) Marknadsandelen för kinesisk import ökade med 1 procentenhet under skadeundersökningsperioden och var i storleksordningen 10–11 % under översynsperioden, medan marknadsandelen för import från Ryssland endast var i storleksordningen 2–3 % under översynsperioden. Den ökade med 0,3 procentenheter under skadeundersökningsperioden. Dessa ökningarna skedde dock inte på bekostnad av unionsindustrins marknadsandel, som ökade med 1,9 procentandelar under skadeundersökningsperioden, vilket förklaras i skäl 202.
- (190) Sammanfattningsvis kunde inverkan av importen från Kina och Ryssland inte fastställas tydligt, eftersom det inte görs åtskillnad mellan olika produkttyper i de tillgängliga uppgifterna från importstatistiken. Därför var det inte möjligt att göra en meningsfull prisjämförelse per produkttyp, vilket däremot var möjligt för Indien på grundval av den detaljerade information som lämnats av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren.

5. Unionsindustrins ekonomiska situation

5.1 Allmänna anmärkningar

- (191) I enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen omfattade granskningen av den subventionerade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska indikatorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.
- (192) Såsom anges i skäl 14 tillämpades ett stickprovsförfarande för att fastställa den skada som unionsindustrin eventuellt lidit.
- (193) För fastställandet av skada skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen bedömde de makroekonomiska indikatorerna utifrån uppgifter i begäran om översyn, årsrapporter från icke-samarbetsvilliga unionstillverkare och kontrollerade svar på frågeformuläret från unionstillverkarna i urvalet. Uppgifterna avsåg samtliga unionstillverkare. Kommissionen bedömde de mikroekonomiska indikatorerna utifrån uppgifterna i svaren på frågeformuläret från unionstillverkarna i urvalet. Uppgifterna avsåg de unionstillverkare som ingick i urvalet. Båda uppsättningarna uppgifter konstaterades vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.
- (194) De makroekonomiska indikatorerna är: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, subventionsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare subventionering.
- (195) De mikroekonomiska indikatorerna är: genomsnittspris per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnad, lagerhållning, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.
- (196) Båda uppsättningarna uppgifter har konstaterats vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

⁽¹⁾ Både mindre och större grafitelektroder omfattas av samma Taric-nummer.

5.2 Makroekonomiska indikatorer

a) Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (197) Unionens totala produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Unionstillverkarnas produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2012	2013	2014	Översynsperioden
Produktionsvolym (i ton)	235 915	235 502	241 623	221 971
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	100	102	94
Produktionskapacitet (i ton)	297 620	297 245	299 120	290 245
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	100	101	98
Kapacitetsutnyttjande (%)	79	79	81	76

Källa: Begäran om översyn, årsrapporter för icke-samarbetsvilliga unionstillverkare och kontrollerade frågeformulärsvar från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (198) Produktionskapaciteten minskade med 6 % under skadeundersökningsperioden. Mer specifikt ökade den först med 2 % under 2014 varpå den minskade med 8 % under översynsperioden jämfört med 2014.
- (199) Produktionskapaciteten minskade med 2 % under skadeundersökningsperioden.
- (200) Till följd av den minskade produktionsvolymen, minskade kapacitetsutnyttjandet med 3 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

b) Försäljningsvolym och marknadsandel

- (201) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Unionstillverkarnas försäljningsvolym och marknadsandel

	2012	2013	2014	Översynsperiod
Försäljningsvolym i unionen (i ton)	107 655	103 779	103 704	102 123
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	96	96	95
Marknadsandel (%)	71,1	74,0	70,7	73,0

Källa: Begäran om översyn, årsrapporter för icke-samarbetsvilliga unionstillverkare och kontrollerade frågeformulärsvar från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (202) Unionsindustrins totala försäljning på unionsmarknaden minskade med omkring 5 % under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins marknadsandel varierade under skadeundersökningsperioden. Den ökade med 2,9 procentenheter under 2013. Därefter minskade den med 3,3 procentenheter 2014, varpå den återigen ökade med 2,3 procentenheter under översynsperioden. Unionsindustrins marknadsandel ökade totalt sett med 1,9 procentenheter under skadeundersökningsperioden.
- (203) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren från Indien att unionstillverkarnas import från sina närstående företag i Förenta staterna, Mexiko, Japan och Malaysia borde beaktas vid fastställandet av unionsindustrins marknadsandel. Unionsindustrins marknadsandel beräknas dock på grundval av försäljningen av industrins egen produktion på unionsmarknaden. Unionsindustrins import beaktas inte, eftersom detta skulle snedvrída helhetsbilden, med tanke på att importen skulle dubbelräknas, å ena sidan som import och å andra sidan som försäljning från unionsindustrin. Påståendet avvisades därför.

c) Tillväxt

- (204) Mellan 2012 och översynsperioden minskade förbrukningen i unionen med 8 %. Unionsindustrins försäljningsvolym minskade med 5 %, vilket ändå ledde till en ökad marknadsandel på 1,9 procentenheter.

d) Sysselsättning och produktivitet

- (205) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Unionstillverkarnas sysselsättning och produktivitet

	2012	2013	2014	Översynsperiod
Antal anställda	1 526	1 539	1 475	1 523
Index (2012 = 100)	100	101	97	100
Produktivitet (ton/anställd)	155	153	164	146
Index (2012 = 100)	100	99	106	94

Källa: Begäran om översyn, årsrapporter för icke-samarbetsvilliga unionstillverkare och kontrollerade frågeformulärsvår från de unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (206) Sysselsättningen inom unionsindustrin låg på i stort sett samma nivå under skadeundersökningsperioden. På grund av minskad produktion (en minskning med 6 % under skadeundersökningsperioden) minskade även produktiviteten med 6 % under samma period.

e) Storleken på subventionsmarginalen och återhämtning från tidigare subventioner

- (207) Undersökningen visade att den undersökta produkten fortsatte att importeras från Indien till unionsmarknaden till subventionerade priser. Den subventionsmarginal som fastställdes för Indien under översynsperioden låg högt över miniminivån, se skäl 130. Detta sammanföll med lägre importpriser jämfört med 2012. Unionsindustrin kunde ändå dra fördel av gällande utjämningsåtgärder genom att bevara sin marknadsandel och öka denna något.

5.3 Mikroekonomiska indikatorer

f) Priser och faktorer som påverkar priserna

- (208) Unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Genomsnittliga försäljningspriser i unionen och kostnad per enhet

	2012	2013	2014	Översynsperiod
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen (euro per ton)	3 784	3 468	2 997	2 825
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	92	79	75
Tillverkningskostnad per enhet (euro per ton)	3 357	3 116	2 776	2 745
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	93	83	82

Källa: Kontrollerade frågeformulärsvar från unionstillverkarna i urvalet.

- (209) Unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris per enhet för icke-närstående kunder i unionen minskade stadigt med 25 % och uppgick till 2 825 euro per ton under översynsperioden. Unionsindustrin tvingades sänka sina priser för att återspegla de allmänt lägre försäljningspriserna på marknaden för den undersökta produkten, på grund av den minskade efterfrågan inom elektrostålsektorn.
- (210) Unionsindustrins genomsnittliga produktionskostnad minskade inte lika mycket, med 18 %, under skadeundersökningsperioden. Det som framför allt påverkade den minskade produktionskostnaden per enhet var de sänkta råvarupriserna.
- (211) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren från Indien att världsmarknadspriset på råvaror sjunkit mer än unionsindustrins kostnader för råvaror under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrin var därför ineffektiv när det gällde att anskaffa råvaror och dess lönsamhet var således diskutabel.
- (212) Undersökningen visade att unionsindustrin anskaffade råvaror från olika håll i världen från närstående och icke-närstående parter till liknande prisnivåer, och det fanns inga tecken på att anskaffningen av råvaror var ineffektiv. Påståendet avvisades eftersom det inte styrktes vidare.

g) Arbetskraftskostnader

- (213) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Genomsnittliga arbetskraftskostnader per anställd

	2012	2013	2014	Översynsperiod
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro per anställd)	66 111	66 842	67 113	67 253
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	101	102	102

Källa: Kontrollerade frågeformulärsvar från unionstillverkarna i urvalet.

- (214) Den genomsnittliga arbetskraftskostnaden per anställd ökade marginellt under skadeundersökningsperioden med 2 %.

h) Lager

- (215) Lagernivåerna utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Lager

	2012	2013	2014	Översynsperiod
Utgående lager	8 952	8 821	13 770	18 465
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	99	154	206
Utgående lager i procent av produktionen	6	5	7	11

Källa: Kontrollerade frågeformulärsvar från unionstillverkarna i urvalet.

- (216) De utgående lagren hos unionstillverkarna i urvalet mer än fördubblades i absoluta tal under skadeundersökningsperioden. Under översynsperioden utgjorde lagernivåerna omkring 11 % av produktionen.

i) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

- (217) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2012	2013	2014	Översynsperiod
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i procent av omsättningen)	11,3	10,2	7,4	2,8
Kassaflöde (i euro)	47 981 432	46 443 978	30 426 147	31 283 121
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	97	63	65
Investeringar (i euro)	25 293 559	23 133 505	21 672 869	12 313 975
<i>Index (2012 = 100)</i>	100	91	86	49
Räntabilitet (%)	16,5	13,9	10,1	3,9

Källa: Kontrollerade frågeformulärsvar från unionstillverkarna i urvalet.

- (218) Kommissionen fastställde unionsindustrins lönsamhet genom att nettovinsten före skatt vid försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen uttrycktes i procent av försäljningsomsättningen. Unionsindustrins lönsamhet minskade gradvis från 11,3 % 2012 till 2,8 % under översynsperioden, vilket innebär en minskning på 8,5 procentenheter.

- (219) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren från Indien att unionstillverkarnas försämrade lönsamhet berodde på deras höga driftskostnader, dvs. administrativa kostnader och försäljningskostnader.
- (220) Undersökningen visade att tillverkningskostnaden per enhet minskade under skadeundersökningsperioden, vilket anges i skäl 210. Denna minskning av tillverkningskostnaden per enhet rörde administrativa omkostnader och försäljningsomkostnader, även om den största delen av kostnaden tillskrevs råvaror. Påståendet avvisades därför.
- (221) Nettokassaflödet är unionstillverkarnas förmåga att investera i sina verksamheter. Nettokassaflödet minskade med 35 % under skadeundersökningsperioden. Den stora minskningen i kassaflödet förklaras huvudsakligen av den betydligt lägre lönsamheten, som nämns i skäl 218.
- (222) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins årliga investeringsflöde i den undersökta produkten med mer än hälften, från 25 miljoner euro 2012 till 12 miljoner euro under översynsperioden.
- (223) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren från Indien att de minskade investeringarna endast kan tillskrivas minskad efterfrågan på och överkapacitet för tillverkning av grafitelektrodsystem i världen.
- (224) Såsom förklaras i skäl 172 bekräftade undersökningen mycket riktigt att förbrukningen av grafitelektrodsystem minskade under skadeundersökningsperioden. Det bör dock noteras att de investeringar som unionsindustrin gjorde i den berörda produkten under översynsperioden i den senaste översynen vid giltighetstidens utgång, då även unionsindustrins förbrukning minskade, var tre gånger så stora som de investeringar som gjordes under översynsperioden i denna översyn.
- (225) Räntabiliteten är vinsten i procent av det bokförda nettovärdet av investeringarna. Räntabiliteten från produktionen och försäljningen av den likadana produkten minskade gradvis från 16,5 % 2012 till 3,9 % under översynsperioden.

5.4 Slutsats beträffande unionsindustrins situation

- (226) Undersökningen visade att de flesta skadeindikatorerna utvecklades negativt och att unionsindustrins ekonomiska och finansiella situation försämrades under skadeundersökningsperioden, trots gällande åtgärder. Unionsindustrin lyckades dock bevara sin marknadsandel och öka denna något, vilket endast var möjligt genom lägre uppnådda vinstnivåer.
- (227) Denna negativa utveckling kan visserligen förklaras av den minskade förbrukningen, som sjönk med 8 % under skadeundersökningsperioden, men den indiska importen förekom fortfarande konstant på unionsmarknaden. Denna import såldes till lägre priser än unionsindustrins priser och underskred unionsindustrins priser med 3 % under översynsperioden. Underskridandemarginalen konstaterades dessutom vara 9 %. Indisk dumpad och subventionerad import utövade således fortfarande ett pristryck. Pristrycket under den aktuella översynsperioden ökade faktiskt jämfört med den föregående översynen vid giltighetstidens utgång, då prisunderskridandet var lägre än 2 %.
- (228) Unionsindustrin tvingades att sänka sina försäljningspriser på grund av den minskade förbrukningen och pristrycket från dumpad och subventionerad import. Till följd av detta låg unionsindustrins vinst, även om den fortfarande var positiv (2,8 %) under översynsperioden, under den målvinst på 8 % som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.
- (229) Efter meddelandet av uppgifter hävdade den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren från Indien att eftersom unionsindustrins marknadsandel har ökat med 2 % har unionstillverkarna dragit avsevärd nytta av den minskade indiska importen. Unionsindustrins marknadsandel påstods vara ännu högre om unionsindustrins import från andra tredjeländer också räknades med. Samtidigt har unionsindustrin utsatts för hård priskonkurrens från andra källor (särskilt lågprisimport från Kina och Ryssland). Därför hävdades att ingen skada kan tillskrivas indisk import till följd av unionstillverkarnas påstått lägre marknadsandel.
- (230) Undersökningen visade mycket riktigt att de indiska importvolymerna och marknadsandelarna har minskat, men såsom förklaras i skäl 227 utövade indisk dumpad och subventionerad import fortfarande ett pristryck, som till och med ökade under den aktuella översynsperioden jämfört med den föregående översynen vid giltighetstidens utgång. Påståendet avvisades därför.

- (231) Samma berörda part hävdade dessutom att kommissionen inte hade övervägt omständigheten att lågprisimport från Kina och Ryssland är en av de största orsakerna till pristrycket på unionsmarknaden, och uppmanade kommissionen att göra en fullständig analys av lågprisimporten av den undersökta produkten från Kina och Ryssland innan den fastställde sannolikheten för återkommande skada för unionsindustrin. Denna part hävdade också att vissa kinesiska tillverkare ökade importen av grafitelektrodsystem med stor diameter till unionsmarknaden.
- (232) Vad gäller importpriserna på grafitelektrodsystem från Kina och Ryssland påminner kommissionen om det som förklaras i skälen 188 och 190, nämligen att i) det inte var möjligt att göra en meningsfull prisjämförelse per produkttyp för import från dessa länder, vilket däremot var möjligt för Indien på grundval av den detaljerade information som lämnats av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, ii) den importstatistik som kommissionen har tillgång till inte möjliggör en åtskillnad mellan olika produkttyper, och iii) enligt den information som lämnats av unionsindustrin i begäran om översyn, och som bekräftats av användare, utgörs den största delen av importen från dessa länder av grafitelektrodsystem med mindre diameter, som är billigare. Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren från Indien styrkte dessutom inte sitt påstående om ökad import av grafitelektrodsystem med större diameter från Kina till unionen.
- (233) I fråga om importvolym och marknadsandelar för grafitelektrodsystem från Kina och Ryssland, vilket förklaras i skäl 189, ökade marknadsandelen för den kinesiska importen med 1 procentenhet medan marknadsandelen för import från Ryssland minskade med 0,3 procentenheter under skadeundersökningsperioden. Dessa ökningarna skedde inte på bekostnad av unionsindustrins marknadsandel, som ökade med 1,9 procentandel under skadeundersökningsperioden, vilket förklaras i skäl 189. Påståendet avvisades därför.
- (234) Samma berörda part hävdade att unionsindustrin var ineffektiv i tillverkningen av grafitelektrodsystem med mindre diameter, eftersom försäljningen av sådana produkter endast utgjorde en del av dess totala försäljningsvolym.
- (235) Marknadsvillkoren garanterar normalt att tillgången, dvs. typen av såld produkt, drivs av efterfrågan. Eftersom påståendet om att unionsindustrin är ineffektiv i tillverkningen av grafitelektrodsystem med mindre diameter inte styrktes vidare, avvisades påståendet.
- (236) Samma berörda part påpekade att effekterna av de ökade importkvantiteterna till dumpade priser från andra länder, inklusive import från närstående företag i Förenta staterna, Mexiko, Malaysia och Japan, inte har analyserats.
- (237) Såsom anges i skäl 187 var importpriserna från Förenta staterna, Japan och Mexiko högre än de indiska exportörernas och unionstillverkarnas priser. Marknadsandelen för importen från dessa länder ökade med 0,1 procentenheter under skadeundersökningsperioden, och var lägre än 10 % i slutet av översynsperioden. Kommissionen hade inte heller några bevis för att priserna från dessa länder var dumpade. Påståendet avvisades därför.
- (238) Samma berörda part hävdade att kommissionen, när den beräknade marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande per typ använde produktkontrollnumret, som inte beaktar använda råvaror, men däremot har en betydande inverkan på kostnader och priser. En jämförelse mellan produkttyper som tillverkats av samma råvaror skulle innebära en minskning av marginalen för målprisunderskridande från 9 % till 8 %.
- (239) Det stämmer att skillnaden i råvaror inte avspeglades i produktkontrollnummerstrukturen, och att denna skillnad inte beaktades i beräkningen av marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande. När produkttyperna delades upp efter använd råvara för beräkningen av marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande, vilket den berörda parten hävdade efter meddelandet av uppgifter, minskade den marginal för målprisunderskridande som anges i skäl 227 dock endast med 1 procentenhet till 8 %. Denna minskning hade därför ingen väsentlig inverkan på kommissionens slutsatser om marginalen för målprisunderskridande under översynsperioden.
- (240) Samma berörda part ifrågasatte den målvinstnivå på 8 % som fastställdes under den ursprungliga undersökningen, och hävdade att tillverkare av grafitelektrodsystem gick med förlust på grund av den minskade internationella efterfrågan på stål, och att målvinsten på 8 % inte längre var motiverad.

- (241) Kommissionen påminner om att målvinstnivån för försäljning av den likadana produkten på unionsmarknaden bör vara den vinst som rimligen skulle kunna uppnås av en industri av denna typ i sektorn under normala konkurrensförhållanden, dvs. i avsaknad av dumpad/subventionerad import. Såsom anges i skäl 34 i förordning (EG) nr 1628/2004 gjordes det i detta avseende en ordentlig undersökning av unionsindustrins vinstnivåer när den subventionerade importens marknadsandel var som lägst (dvs. 1999). Därför fastställdes det slutgiltigt att den vinstmarginal som rimligen kunde anses motsvara unionsindustrins ekonomiska situation utan förekomst av skadevällande subventionering från Indien borde sättas till 8 % för beräkningen av skademarginalen. Påståendet avisades därför.
- (242) På grundval av det ovanstående drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin befann sig i en ytterst bräcklig situation under översynsperioden, vilket till största delen beror på de negativa marknadsvillkoren och den minskade förbrukning som dessa ledde till. Därför inriktade kommissionen sin bedömning på sannolikheten för återkommande skada från subventionerad import från Indien.

6. Sannolikhet för återkommande skada

- (243) Följande faktorer analyserades för att fastställa sannolikheten för återkommande skada om åtgärderna mot Indien skulle upphävas: produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Indien, export från Indien till andra tredjeländer och unionsmarknadens attraktionskraft.
- (244) I skäl 155 dras slutsatsen att det är sannolikt att de indiska exporterande tillverkarna kommer att fortsätta exportera betydande kvantiteter till unionen om åtgärderna skulle upphöra att gälla, och att de till och med kommer att öka sin nuvarande exportvolym och att denna export sannolikt kommer att ske till subventionerade priser.
- (245) Såsom fastställs i skälen 139 och 140 uppskattades Indiens kapacitet uppgå till omkring 160 000 ton under översynsperioden, medan den outnyttjade kapaciteten uppskattades till mellan 40 000 och 50 000 ton, vilket motsvarade 29–36 % av unionens förbrukning under samma period. Såsom anges i skäl 139 kommer dessutom de indiska exporterande tillverkarna sannolikt att öka sin kapacitet ytterligare om efterfrågan stiger. Såsom anges i skäl 142 införde de indiska myndigheterna i slutet av november 2014 antidumpningsåtgärder mot import av grafittektrodsystem från Kina. Till följd av detta förväntas de indiska tillverkarna att öka sin marknadsandel på hemmamarknaden.
- (246) Om åtgärderna skulle upphävas kommer, till följd av unionsmarknadens attraktionskraft som beskrivs i skälen 152–155, åtminstone en del av den outnyttjade kapaciteten med all sannolikhet att läggas om till unionsmarknaden. Indiska tillverkare är dessutom mycket exportinriktade, såsom anges i skäl 143. Vad gäller priserna på grafittektrodsystem, som beskrivs i skäl 149, konstaterades högre prisnivåer än i unionen för vissa av destinationerna för den indiska exporten. Med tanke på den annorlunda produktmixen ändrar emellertid inte denna information den allmänna bedömningen att ny kapacitet kommer att riktas mot unionsmarknaden, eftersom tillförlitligheten hos denna prisjämförelse är begränsad.
- (247) Såsom anges i skäl 146 har Ryssland infört antidumpningsåtgärder mot import av grafittektrodsystem från Indien, och exporten från Indien till Ryssland minskade avsevärt under skadeundersökningsperioden. Detta innebär att de indiska exporterande tillverkarnas tillträde till deras tredje största exportmarknad är begränsat, och i och med den nuvarande eller till och med sannolikt ökande outnyttjade kapacitet som nämns i skäl 245, är det mycket sannolikt att indiska exporterande tillverkare kommer att avsevärt öka sin export av den berörda produkten till unionsmarknaden om åtgärderna skulle upphöra.
- (248) Såsom anges i skäl 185 skulle priset på import från Indien utan antidumpnings- och utjämningstullar underskrida unionens försäljningspriser med 9 %. För den icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkaren beräknades underskridandemarginalen utan antidumpnings- och utjämningstullar uppgå till 12 %. Detta visar de sannolika prisnivåerna för import från Indien, om åtgärderna skulle upphävas. På denna grundval är det sannolikt att pristrycket på unionsmarknaden kommer att öka avsevärt om åtgärderna upphävs, vilket ytterligare skulle förvärra unionsindustrins ekonomiska situation.

- (249) Volymmässigt sett är det mycket sannolikt att indiska exporterande tillverkare skulle vinna marknadsandelar på unionsmarknaden om åtgärderna upphävs. Särskilt den icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkaren, som för närvarande har en högre tullsats på 15,7 % skulle ha ett starkt incitament att återuppta exporten till unionsmarknaden i avsevärda kvantiteter. Om en sådan situation skulle uppstå, skulle unionsindustrin erfara omedelbart minskade försäljningsvolymerna och marknadsandelarna.
- (250) Om åtgärder saknas kommer de indiska exporterande tillverkarna därför troligtvis att öka sin närvaro på unionsmarknaden, när det gäller importvolymerna och marknadsandelarna till dumpade och subventionerade priser som väsentligt underskrider unionsindustrins försäljningspriser. Detta kommer att skapa ett ökat pristryck på unionsmarknaden, med en negativ inverkan på unionsindustrins lönsamhet och finansiella situation. Det kommer även att ytterligare förvärra unionsindustrins ekonomiska situation.
- (251) Baserat på det ovanstående, drog kommissionen slutsatsen att det är mycket sannolikt att skadan skulle återkomma om åtgärderna upphävdes.

E. UNIONENS INTRESSE

- (252) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen om bibehållandet av de gällande utjämningsåtgärderna mot Indien skulle strida mot unionens intresse som helhet. När man fastställde unionens intresse utgick man från en uppskattning av alla de olika intressen som berördes, bland annat unionsindustrins, importörernas och användarnas.
- (253) Det erinras om att i den ursprungliga undersökningen ansågs införandet av åtgärder inte strida mot unionens intresse.
- (254) Alla berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter i enlighet med artikel 31.2 i grundförordningen.
- (255) På denna grund undersökte kommissionen om det, trots slutsatserna om sannolikheten för fortsatt subventionering och återkommande skada, fanns några tvingande skäl som skulle leda till slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att bibehålla de befintliga åtgärderna.

1. Unionsindustrins intresse

- (256) Såsom anges i skäl 226 innebar åtgärderna att unionsindustrin kunde upprätthålla sina marknadsandelar. I skäl 250 drogs samtidigt också slutsatsen att unionsindustrins situation sannolikt skulle försämrats om utjämningsåtgärderna mot Indien tilläts upphöra att gälla. Därför kan slutsatsen dras att fortsatta åtgärder mot Indien skulle gynna unionsindustrin.

2. Importörernas och handlarnas intresse

- (257) Såsom nämns i skäl 16, var det inga importörer som var samarbetsvilliga eller gav sig till känna under denna undersökning. Därför fanns det inga tecken på att upprätthållandet av åtgärderna skulle ha en negativ inverkan på importörerna som vägde tyngre än de positiva effekterna av åtgärderna.

3. Användarnas intresse

- (258) Såsom nämns i skäl 18 lämnade 8 av 53 kontaktade användare in frågeformulärsvar, varav fyra har använt den undersökta produkten som importerats från Indien. Deras import motsvarade cirka 20 % av all import av den berörda produkten från Indien.
- (259) Kommissionen påminner om att det i den ursprungliga undersökningen konstaterades att konsekvenserna av de införda åtgärderna inte skulle bli betydande för användarna. Trots att åtgärder har varit i kraft under tio år, fortsatte användare i unionen att anskaffa sina varor från bland annat Indien. Användarna lämnade inga uppgifter som visade att det var svårt att hitta andra leveranskällor, och sådana uppgifter framkom inte heller i undersökningen.

- (260) När det gäller konsekvenserna för användarna av införandet av åtgärder påminner kommissionen dessutom om att man i den ursprungliga undersökningen drog slutsatsen att ökade kostnader för grafitelektrodsystem sannolikt inte skulle få några betydande konsekvenser för användarindustrin. Dessa resultat bekräftades vid den nuvarande översynen eftersom inget som bekräftade motsatsen framkom efter att åtgärderna införts. Vidare anförde inte någon av de fyra användarna något argument mot att bibehålla åtgärderna.
- (261) Ett ståltillverkarförbund, dvs. det tyska stålindustriförbundet (Wirtschaftsvereinigung Stahl) motsatte sig fortsatta åtgärder och hävdade att de innebar konkurrensnackdelar för ståltillverkare i unionen jämfört med ståltillverkare i andra regioner där det inte vidtagits några åtgärder i fråga om grafitelektrodsystem. Förbundet hävdade att fortsatta åtgärder skulle innebära att unionsindustrin fortsätter att ha en dominerande ställning. Utvecklingen av den indiska importen efter åtgärdernas införande vittnar dock tydligt om att importen från Indien fortsatte under skadeundersökningsperioden. Undersökningen har dessutom visat att grafitelektrodsystem i ökande grad kommer in på unionsmarknaden från ett antal andra tredjeländer.
- (262) På denna grund, och i linje med slutsatserna i den ursprungliga undersökningen, förväntas fortsatta åtgärder inte ha någon betydande negativ inverkan på användarna, och det finns därför inga tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att förlänga de befintliga åtgärderna.

4. Slutsats om unionens intresse

- (263) På grundval av det ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl av unionsintresse som talar emot att förlänga de gällande utjämningsåtgärderna för import från Indien.

F. UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

- (264) Alla berörda parter underrättades om de viktigaste uppgifter och överväganden som låg till grund för avsikten att bibehålla de gällande utjämningsåtgärderna. De beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde lämnas efter detta meddelande av uppgifter. Alla inlagor och synpunkter beaktades noggrant.
- (265) Av de ovanstående övervägandena följer att de utjämningsåtgärder för import av vissa grafitelektrodsystem med ursprung i Indien som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 1185/2010, bör bibehållas i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.
- (266) Efter meddelandet av uppgifter begärde den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren från Indien att kommissionen skulle överväga en fortsättning av åtgärderna under en tvåårsperiod. I undersökningen konstaterades dock inga exceptionella omständigheter som skulle motivera en begränsning av åtgärdernas varaktighet till två år.
- (267) De individuella företagsspecifika utjämningsåtgärder som anges i denna förordning gäller endast import av den berörda produkten som tillverkats av dessa företag, det vill säga av de specifika rättsliga enheter som nämns. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns med namn och adress i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, ska inte omfattas av dessa tullsats utan i stället av den tullsats som gäller för "alla övriga företag".
- (268) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella utjämningsåtgärder (t.ex. till följd av en ändring av enhetens namn eller inrättandet av nya produktions- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande de eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, försäljning på den inhemska marknaden och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av produktions- och försäljningsenheterna. Denna förordning kommer, om lämpligt, att ändras i enlighet därmed genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsats.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, 1049 Bryssel, Belgien.

(269) Denna förordning överensstämmer med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull ska införas på import av grafit elektroder av det slag som används för elektrougnar, med en skenbar täthet av minst 1,65 g/cm³ och en elektrisk resistans på högst 6,0 μΩ.m, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer ex 8545 11 00 (Taric-nummer 8545 11 00 10), och nipplar som används för sådana elektroder, för närvarande klassificerade enligt KN-nummer ex 8545 90 90 (Taric-nummer 8545 90 90 10), oavsett om de importeras tillsammans eller separat, med ursprung i Indien.

2. Följande tullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som anges i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Företag	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta – 700016, West Bengal	6,3	A530
HEG Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector-1, Noida – 201301, Uttar Pradesh	7,0	A531
Alla övriga företag	7,2	A999

3. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 9 mars 2017.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUTL 176, 30.6.2016, s. 21).